

OLIMPINĖ PANORAMA

2019 m. balandis Nr. 4 (116)

LIETUVOS MAŽŲŲ ŽAIDYNĖS 2019

**Lietuvos
mažųjų
žaidynės**

Didžiausiame ikimokyklinio amžiaus vaikams skirtame projekte šiemet dalyvavo rekordiškai daug Lietuvos darželių

MŪSŲ KELIAS LINK PAKYLOS PRASIDEDA ČIA

START YOUR IMPOSSIBLE

TOYOTA

Worldwide
Olympic Partner

Worldwide
Paralympic Partner

KAI MES GALIME LAISVAI JUDĖTI,
VISKAS YRA ĮMANOMA.

TURINYS

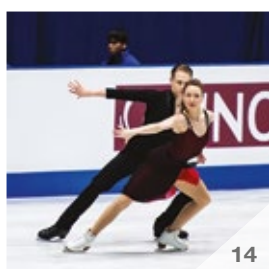

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

Leidžiamas nuo 2003 m.
Nr. 4 (116), 2019 m.

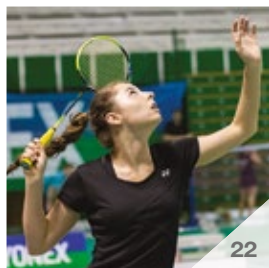
8

14

18

22

26

5

SKAITYTOJAMS

LTKO PREZIDENTĖS MINTYS

6

SUKAKTIS

LIETUVOS OLIMPINIO DEBIUTO 95-METIS

8

IRKLAVIMAS

VARŽOVAMS NENORI ATSKLEISTI KORTŲ

11

LOA KONFERENCIJA

DARBŠTŪS PREZIDENTAI – PERRENKAMI

12

INTERVIU

KAI ŽINAI TIKSLĄ, VISI VĖJAI PALANKŪS

14

IŠ ARTI

ČIA DAR TIK PRADŽIA

16

OLIMPINĖS VILTYS

DĖMESYS – MOTERŲ KOMANDŲ SPURINTUI

18

OLIMPINĖ DIENA

ŠVENTĖS UGNĮ ĮŽIEBS ŠVYTURIO BOKŠTE

22

ŽVILGSNIS

ĮSISUKS NAUJAS OLIMPINIS SKAITIKLIS

25

PAMĄSTYMAI

VIENA *BURGERIO* VALGYMO ISTORIJA

26

„FAIR PLAY“

TARP LENGVESNIO IR SĄŽININGESNIO

28

PROJEKTAI

VAIKAI RENGĖ ŽAIDYNIŲ ATIDARYMĄ

30

SU ŠYPSENA

DAILININKAS, PIEŠINIAIS
POPULIARINĖS SPORTĄ

32

KRONIKA

LTKO ĮVYKIŲ DIENORAŠTIS

Lietuvos mažųjų
žaidynių fotosesija

Manto Vizbaro nuotr.

REDAKTORIUS

Bronius Čekanauskas

AUTORIAI

Artūras Poviliūnas
Marytė Marcinkevičiūtė
Lina Daugėlaitė
Inga Jarmalaitė
Marius Grinbergas
Algis Balsys
Gediminas Pilaitis
Vytautas Žeimantas
Dainius Genys

FOTOGRAFAI

Alfредas Pliadis
Saulius Čirba
Elvis Žaldaris

KALBOS REDAKTORĖ

Inga Necelienė

MAKETUOTOJAS

Artūras Gimžauskas

KONTAKTAI

Olimpiečių g. 15, LT-09200 Vilnius
panorama@ltok.lt

INTERNETO SVETAINĖ

www.ltok.lt

SPAUSDINA

„Lietuvos ryto“ spaustuė

TIRAŽAS

4000 egz.
ISSN 1648-6331
Online ISSN 2351-5899

Jei norite dalytis žurnalo medžiaga
su savo skaitytojais, privalu
pranešti, kad informacijos šaltinis –
„Olimpinė panorama“

Laimėti gali visi!

www.perlas.lt

SAŽININGO SPORTO MĖNUO

DAINA GUDŽINEVIČIŪTĖ

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO PREZIDENTĖ

Balandį Tokijo olimpinų žaidynių organizacinis komitetas paskelbė visų 33 sporto šakų preliminarūs tvarkaraščius, startavo oficiali bilietus į žaidynes pardavinėjanti svetainė, baigėsi pirmasis žurnalistų akreditavimo etapas. Pridėjus žydinčias sakuras ir plaukiko Dano Rapšio įvykdytą A normatyvą, pirmąjį garantuotą kelialapį į Tokijo žaidynes, galima konstatuoti, kad pavasaris olimpinio judėjimo atstovams, olimpiečiams ir Lietuvos tautiniam olimpiniam komitetui – aktyvus.

Balandžio mėnesį Alytuje ir Panevėžyje vyko du iš keturių finalinių Lietuvos mažųjų žaidynių festivalių. Daugiau kaip 300 vaikų iš 52 ikimokyklinių ugdymo įstaigų dalyvavo specialiose estafetėse, kuriose išbandė septynias sporto šakas ir fizinius užsiėmimus. Penkiamečiai susipažino ne tik su regbiu, futbolu, irklavimu, tinkliniu, bet ir su dviem puikiais Lietuvos sportininkais – paplūdimio tinklininke Vytaute Vitkauskaite bei šuolininku į aukštį Adrijumi Glebausku.

Klaipėdoje tęsėsi Britų tarybos ir LTOK organizuojamas „Svajonių komandų“ projektas. Antrasis „Svajonių komandų“ sezonas įpusėjo, o jaunieji lyderiai išmoktas pamokas jau pritaiko praktiškai. Projekte dalyvaujantys moksleiviai iš penkiolikos Klaipėdos regiono mokyklų šiuo metu organizuoja sportinius ir kartu edukacinius užsiėmimus jaunesnių klasių moksleiviams savo mokyklose, pasitelkdami sportą kalba apie aktualias šių dienų temas ir socialinius iššūkius – lyčių lygybę, aplinkosaugą.

Ką reiškia būti atsakingam už visą komandą, kas yra kilnus sportinis elgesys ir kuo jo principai naudingi kasdienybėje? Į šiuos klausimus Kėdainiuose atsakymų ieškojo 12–13 metų moksleiviai, dalyvavę respublikinio „Fair Play iššūkio“ projekto finale. Net neabejoju, kad žinių ir gyvenime praversiančios

patirties įgavo visi 110 finale dalyvavę moksleiviai bei jų pedagogai – naujieji kilnaus sporto Lietuvoje ambasadoriai.

Vilniuje, LTOK būstinėje, vyko Lietuvos olimpiečių asociacijos ataskaitinė rinkimų konferencija. Organizacijos prezidentė dar vienai kadencijai perrinkta olimpinė čempionė, LTOK vykdomojo komiteto narė Lina Inga Kačiušytė. Nuoširdžiai džiaugiuosi kolegės sėkme, ambicijomis ir idėjomis. Tikiu, kad bendromis jėgomis olimpizmo ir olimpiečių labai atliksime ne vieną darbą.

Kiek toliau nuo mūsų, Lozanoje, vyko tarptautinis sportininkų forumas, sukvietęs visų 206 nacionalinių olimpinų komitetų atstovus, esamus ar neseniai karjeras baigusius atletus. Lietuvai forume atstovavo dvejų olimpinų medalių savininkė Austra Skujytė. Bendraudami su TOK prezidentu Thomu Bachu ir savo sričių profesionalais sportininkai aptarė aktuales kovos su dopingu, Sportininkų teisių ir pareigų deklaracijos klausimus, susipažino su TOK veikla, finansiniu modeliu ir parama atletams, įvairiomis TOK komisijomis, strategijomis ir jų įgyvendinimu.

Balandį minima pasaulinė sąžiningo sporto diena. Diena, skirta sąžiningiems atletams pagerbti ir sportininkų, sporto visuomenės bei organizacijų dėmesiui į pasaulinę kovą su dopingu atkreipti. Prie šios iniciatyvos prisidėjo daugelis Europos ir pasaulio valstybių, sąžiningo sporto dieną paminėjo ir LTOK. Gerbkime švarų sportą, sąžiningus sportininkus ir drauge kurkime pasaulį, kuriame atletai pasirinktų likti švarūs dėl savo garbės, pagarbos varžovams ir sporto teikiamo džiaugsmo.

Šilto, sportiško ir švaraus pavasario!

”

BALANDĮ MINIMA PASAULINĖ SAŽININGO SPORTO DIENA. DIENA, SKIRTA SAŽININGIEMS ATLETAMS PAGERBTI IR SPORTININKŲ, SPORTO VISUOMENĖS BEI ORGANIZACIJŲ DĖMESIUI Į PASAULINĖ KOVĄ SU DOPINGU ATKREIPTI.

LIETUVOS OLIMPINIO DEBIUTO 95-METIS

1924 M. GEGUŽĖS 25 D. PARYŽIAUS „PERSHING“ STADIONE LIETUVOS FUTBOLININKAI PIRMĄ KARTĄ VIII OLIMPIADOS ŽAIDYNĖSE RUNGTYNIAVO SU ŠVEICARIJOS RINKTINE. NORS TOS RUNGTYNĖS PASIBAIGĖ LIETUVIAMS NESĖKMINGAI – PRALAIMĖTA 0:9, ŠIS STARTAS TURĖJO LEMIAMOS ĮTAKOS TARPTAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO SPRENDIMUI 1988 M. GRUODŽIŲ 11-ĄJĄ ATKURTĄ LIETUVOS TAUTINĮ OLIMPINĮ KOMITETĄ GRAŽINTI Į TARPTAUTINĘ OLIMPINĘ ŠEIMĄ.

DR. ARTŪRAS POVILIŪNAS

1991 m. lapkričio 11 d. (*de jure*) Tarptautinio olimpinio komiteto būstinėje Lozanoje buvo paskelbta, kad Lietuvos tautinis olimpinis komitetas reintegruojamas į Tarptautinį olimpinį komitetą ir yra visavertis tarptautinės olimpinės šeimos narys.

Prieš 1992 m. Albervilyje, Prancūzijoje, surengtas žiemos žaidynės, kuriose pirmą kartą po 64 metų priverstinės pertraukos dalyvavo nepriklausomos Lietuvos olimpiečiai, vykusioje 98-ojoje TOK sesijoje buvo paskelbta, kad Lietuva oficialiai pripažinta olimpinio sąjūdžio nare nuo sportininkų pirmojo dalyvavimo olimpinėse žaidynėse.

Taigi Lietuvos sporto lyga, rengdama sportininkus 1924 m. olimpiniam debiutui, darbai įsiamžinusi kaip dabartinio LTOK pradininkė, faktiškai ir buvo pirmasis Lietuvos tautinis olimpinis komitetas!

Grįžtant prie mūsų futbolininkų pirmojo olimpinio starto ir 0:9 pralaimėtų jau pirmųjų rungtynių Šveicarijos rinktinėi (būsimai olimpinų žaidynių vicečempionei), reikia prisiminti ir tuos vargus, kurių patyrė mūsų šalies sportininkai keliaudami į Paryžių ir besiruošdami šiai išvykai.

Pasirengimas dalyvauti olimpinėse žaidynėse vyko gana sudėtingomis sąlygomis. Neseniai įsteigtas sporto organizacija – be praktinės patirties, finansinės paramos – slėgė vidiniai rūpesčiai, trintis. Sporto organizacijos neišvengė nesutarimų, intrigų, kurios dažnai buvo asmeninio pobūdžio. Kai kurie, pavyzdžiui, Lietuvos gimnastikos ir sporto federacijos ideologas Karolis Dineika, buvo nusistatęs prieš kai kurių sporto šakų (tarp jų ir futbolo) plėtrą. Jie balsavo

1924 m. Lietuvos olimpinė futbolo rinktinė

prieš tokį sportą, kuriame siekiama rekordų, verda emocijos (pagal šių dienų įvardijimą, tai būtų didelio meistriško sportas). Šie vidiniai nesutarimai atsiliepė ir visam Lietuvos sportui.

Vis dėlto telkiant ir rengiant sportininkus VIII olimpiados žaidynėms aktyviai dalyvavo nemažas sporto darbuotojų būrys: Lietuvos sporto lygos Centro komiteto (LSL CK) pirmininkas Jonas Bulota, LSL CK sekretorius Stasys Razma, LSL CK išdinininkas Jurgis Šulginas, Lietuvos futbolo lygos sekretorius Stepas Garbačiauskas ir nemažai kitų sporto vadovų. Jie sugebėjo įveikti daugybę kliūčių – sporto „racionalistų“ pasipriešinimą, vidinę trintį, surasti nors ir minimalių lėšų pirmųjų Lietuvos olimpiečių nevirtam, bet reikšmingam istoriniam žingsniui.

„Lietuva dalyvauja Pasaulio olimpiadoje! – Kaip daug reiškia mūsų širdžiai šitie žodžiai. Džiaukitės, lietuviai sportininkai! Jūs važiuojat į pasaulinę sporto šeimyną. Jums prasideda nauja Jūsų gyvenimo era. Jums nuo šio laiko atidari keliai į laurų vainikus! Ir mes sulauksime stebuklo valandos. Įvyksta tai, kas turėjo įvykti anksčiau ir vėliau. Jūs grįšite naujai atgimę ir parodysite mums tą kelią, kuriuo eina pirmyn visos kultūringos tautos ir jų sūnūs“, – rašė to meto spauda, palaikanti Lietuvos sporto lygos sprendimą.

Kaune į traukinį įsėdo dvylika futbolininkų (S.Garbačiauskas jau buvo Paryžiuje ir prieš tai, balandžio 17 d., Olimpinio komiteto būstinėje dalyvavo burtų traukimo ceremonijoje). Kai kurie registruoti sportininkai dėl tam tikrų priežasčių išvykti negalėjo.

LTOK archyvo nuotr.

Išlydėti olimpiečių į stotį atėjo nemažas būrys palaikytojų. Kaip rašė žurnalas „Sportas“ (1924 m. Nr. 14–15) „4 val. 55 min. atsiveikimui – garsus pasilikusių „VALIO!“ nuskambėjo perone – it ženklą gavęs puškėdamas traukinys leidosi Virbalio link.“

To paties žurnalo, spausdinusio sportininkų prisiminimus apie kelionę, puslapiuose įdomiai aprašomi S.Razmos (faktiškai komandos vadovo) prisiminimai.

„Tuo pačiu traukiniu važiuo Latvijos Olimpinių futbolo komanda. Kiekvienas jų vykstantis pasipuošęs metalo tautine vėliavėle, kad ilgiau galėtų pagyventi Paryžiuje, su savimi visai kelionei pasiėmę maisto. Jau nuo pat ankstyvo pavasario Olimpinių komanda patyrusi daug rungtynių, susižaidusi, vienas kitą žino. O mūsų šaliai ta sudėtimi komanda nei karto nėra žaidusi, atskiri asmenys dėl aikščių stokos mažai treniravęsi, retai kas spėjęs duonos kąsnį įsidėti kelionei. Jokio trenerio, masažisto, net ir sviedinys paskubom pamirštas paimti, net jokio tautiško ženklelio. Gerai, kad netyčia atsirado tautiško kaspino, kurį Eitkunų stoty pasiskolinę iš bufeto tarnautojos adatą vienas kitam prisisiuvom. Nors šiuo paprastu, bet gražiu ženkleliu pasipuošę, sudarėm išvaizdą kolektyvinės grupės žmonių, turinčių bendrą tikslą ir vaizdą.“

Toliau S.Razma prisimena apie nuotykius pasienio zonoje Belgijoje. Neturėdami tranzitinių vizų sportininkai turėjo išlipti iš traukinio ir 12 valandų laukti, kol buvo sutvarkyti dokumentai. Ir tik gegužės 24 d. 11 val. 35 min. vakaro Lietuvos futbolo rinktinė atvyko į Paryžių. Ten juos pasitiko, kaip rašo S.Razma, „Lietuvos atstovybės, Olimpinių komiteto (organizacinio komiteto – A.P.) atstovai bei p. p. Garbačiauskienė, Dobkevičius ir Garbačiauskas.“

Į olimpinį kaimelį komanda atvyko tik pirmą valandą nakties. Po vėlyvos vakarienės apsiprausę atsigulė tik trečią nakties.

Ponios Elenos Garbačiauskienės („Sporto“ žurnalistės) buvo paprašyta išplauti ir išlyginti paimtas iš Kauno kelnaites ir „į visas megztnines įsiūti tautiškas vėliavėles (megztninės buvo užsakytos Paryžiuje ir tik atvažiavus jas paėmėm dirbtuvėse).“

Taigi apie kokį gerą žaidimą po tokios kelionės galima būtų galvoti...

Be futbolininkų, olimpinėse žaidynėse dalyvavo ir du mūsų šalies dvira-

Jeux Olympiques

Paris 1924

tininkai. Kiek vėliau į Paryžių išvyko Juozas Vilpišauskas ir Isakas Anolikas. Panašiai kaip ir futbolininkai, tik išvykos išvakarėse į Kauną lyg į gaisrą sukviesti telegramomis.

Tik atvykę į Paryžių jie tuoj pat nusukė į dviračiais prekiaujančią firmą „Peugeot“. Taip rašė „Sportas“: „Specialistai apžiūrėję mūsų sportininkų dviračius, nustatė, kad suremontuoti galima tik J.Vilpišausko dviratį, o I.Anoliko dviratis, anot jų, visai netinka bėgti tokią distanciją ir juo labiau kalnuotais Francijos keliais (...). Pasiūlė nupirkti naują, ką Anolikas ir padarė /.../, bet už dviratį privalėjo atiduoti paskutinius pinigus, nepalikdamas nei pragyvenimui, nei kelionei sugrįžti Lietuvon.“

Mūsų dviratininkai olimpinėse žaidynėse startavo 180 km lenktynėse, bet nė vienas iš jų varžybų nebaigė. J.Vilpišauskui lūžo dviratis, o jis pats stipriai susitrenkė ir varžybų tęsti negalėjo. Tuo tarpu I.Anolikas keletą kartų pradūrė dviračio padangas ir, kaip rašė „Sportas“, „tik naktį po 11 val. vakaro grįžo sušalęs ir išalkęs“ (už vieno prancūzo paaukotus pinigus). Mūsų sportininkai nebuvo vieninteliai, kurie nebaigė lenktynių. Be mūsų, nuotolio nebaigė dar dešimt kitų šalių dviratininkų.

Bet viskas gerai, kas gerai baigiasi. Gavę finansinę paramą iš Lietuvos ir dar ilgokai pasisvečiavę Paryžiuje mūsų dviratininkai sėkmingai grįžo namo.

Taigi, nors pirmieji mūsų sportininkų startai buvo nesėkmingi ir tuo metu sulaukė daug kritikos, Lietuvos valdžia suprato, kad dalyvavimas olimpinėse žaidynėse yra valstybės prestižo reikalas, o sportas apskritai labai svarbi kiekvieno šalies piliečio gyvenimo dalis. Jau po ketverių metų – 1928 m. II žiemos olimpinėse žaidynėse Šveicarijoje, Sankt Morice, turėjome savo šalies atstovą Kęstutį Bulotą, kuris dalyvavo greitojo čiuožimo varžybose. O į tais pačiais metais vykusias IX olimpiados žaidynes

Dviratininkai I.Anolikas ir J.Vilpišauskas (dešinėje)

Amsterdame išvažiavo dvylikos sportininkų delegacija: du boksininkai, keturi dviratininkai, penki lengvatlečiai ir vienas sunkiaatletis. Aukščiausia iš mūsų vietą – 5–8 užėmė boksininkas Juozas Vinča.

Tai buvo paskutiniai pirmosios nepriklausomos Lietuvos Respublikos sportininkų startai olimpinėse žaidynėse. Dėl įvairių priežasčių nedalyvavome keliose kitose žaidynėse, tačiau valstybės požiūris į sportą, jo reikšmę tarptautiniu mastu jau buvo kitas.

Apibendrinant šio iš esmės pirmojo Lietuvos olimpinio sąjūdžio etapo pradžią galima teigti, kad lemiamą vaidmenį jame atliko ryškios asmenybės, pirmųjų sporto organizacijų kūrėjai ir vadovai, rodę asmeninį pavyzdį bei sumanumą ir diplomatinės tarnybos baruose, ir futbolo aikštėje. Savo žodį tarė pirmieji olimpiečiai ir visa darbštumu garsi tauta. Sporto, olimpizmo idėjas krašto žmonės priėmė kaip savas.

Turime didžiulius, kad mūsų sportininkai, nepabūgę jokių kliūčių, sunkių išbandymų, pasiekė savo Olimpą ir atvėrė kelius atkurtos nepriklausomos Lietuvos sportininkams siekti ne tik savo, bet ir tarp viso pasaulio geriausių sportininkų, dalyvaujančių olimpinėse žaidynėse, aukščiausių apdovanojimų!

11

PIRMIEJI

Lietuvos rinktinėje 1924 m. gegužės 25 d. Paryžiaus olimpinėse žaidynėse su šveicarais žaidė: Stepas Garbačiauskas, Valerijonas Balčiūnas, Vincas Bartuška, Hansas Gecas, Georgas Hardingsonas, Stasys Janušauskas-Jonušas, Leonas Juozapaitis, Eduardas Mikučiauskas, Stasys Razma, Stasys Sabaliauskas, Juozas Žebrauskas. Jie pirmieji įrašyti Lietuvos visų laikų olimpiečių matrikuloje.

VARŽOVAMS NENORI ATSKLEISTI KORTŲ

LIETUVOS IRKLAVIMO RINKTINĖS TRENERIAI SU KONSULTANTU ITALU GIOVANNI POSTIGLIONE NUTARĖ ŠIEMET NEDALYVAUTI TARPTAUTINĖSE REGATOSE UŽSIENYJE, IŠSKYRUS PASAULIO IR EUROPOS ČEMPIONATUS.

MARYTĖ MARCINKEVIČIŪTĖ

M.Griškoniis ir S.Ritteris
Rio de Žaneire iškovojo
olimpinį sidabrą

Vytauto Dranginio nuotr.

Vilnietis Mindaugas Griškoniis – vienas tituluočiausių Lietuvos irkluotojų: Rio de Žaneiro olimpinė žaidynių porinių dviviečių vicečempionas, triskart Europos vienviečių čempionas (2009, 2011 ir 2012 m.), triskart vicečempionas (2007, 2016 ir 2018 m.), 2014 m. bronzos medalio laimėtojas, 2015 ir 2018 m. – pasaulio čempionato bronzinis prizinininkas, dukart pasaulio jaunimo iki 23 m. vicečempionas (2007 ir 2009 m.).

Dabar jis rengiasi savo ketvirtosioms olimpinėms žaidynėms: Pekine ir Londone irkluodamas vienvietę M.Griškoniis liko aštuntas, o Rio de Žaneire porinių dviviečių valčių varžybose tapo vicečempionu.

Mindaugas paniro ir į visuomeninį darbą: šiemet kovo 29 d. per Lietuvos irklavimo federacijos ataskaitos konferenciją buvo išrinktas į Vykdomąjį komitetą ir yra atsakingas už irklavimo plėtrą bei populiarinimą šalyje.

„Man ypač malonios šios pareigos. Noriu padėti mėgstamai sporto šakai, mano žinios ir patirtis, įgyta per 20 metų, turėtų būti naudinga Lietuvos irklavimui. Spręstinų problemų mūsų šeimoje gana daug“, – sako M.Griškoniis.

Prasideda naujas irklavimo sezonas. Kaip esi jam pasirengęs? – *pa klausiau garsaus irkluotojo, kuris tuo metu treniravosi Italijoje.*

Sezonui pradėjau rengtis sausio mėnesį, slidinėjimo treniruočių stovykloje Bulgarijos aukštikalnėse stiprinau funkcines savybes. Vasario mėnesį praleidau Graikijoje, o kovą ir balandį treniravau Italijoje. Per tą laiką dalyvavau Pjediluko (Italija) regatoje. Prieš Velykas grįžau į Lietuvą ir šventes sutikau su šeima.

Dar labai sunku sakyti, kaip esu pasirengęs naujam sezonui, nes mūsų pagrindinės varžybos – pasaulio

čempionatas Austrijoje – vyks tik rugpjūčio pabaigoje ir rugsėjo pradžioje. Būtent per čempionatą reikės pasiekti pačią geriausią sportinę formą, nes kartu vyks ir atranka į Tokijo olimpinės žaidynes.

Prieš tai gegužės pabaigoje Šveicarijoje dar vyks Europos čempionatas, bet jam itin įtemptai ir kruopščiai nesirengiame. Kaip iš eigos pavyks, taip ir bus, nes jame kelialapiai į olimpinės žaidynes nebus dalijami.

Vienviečių valčių varžybose kelialapius į Tokiją pelnys tie sportininkai, kurie per pasaulio čempionatą užims pirmą–devintą vietas. Kurie tokių vietų neužims, jiems bus paskutinė viltis 2020-aisiais: iki olimpinė žaidynių likus trims mėnesiams bus surengta dar viena kvalifikacinė regata, kurioje vienviečių varžybose reikės užimti pirmą arba antrą vietą, o gal tik pirmą, nes kol kas nėra tiksliai paskelbta.

Europiečiams į olimpinės žaidynes patekti gerokai sunkiau nei kitų žemynų irkluotojams.

Ar šiemet dalyvausi Pasaulio taurės varžybose?

Paprastai būna trys Pasaulio taurės varžybų etapai, tačiau šiemet mūsų rinktinės treneriai su konsultantu italu G.Postiglione yra nutarę, kad iki Europos čempionato nesirodysime jokiose varžybose. Gegužės pabaigoje dalyvausime Europos čempionate ir toliau rengsimės pasaulio pirmenybėms.

Dalyvausime „Gintarių irklų“ regatoje Trakuose, Lietuvos čempionate, bet tarptautinėse varžybose užsienyje nestartuosime, varžovams nenorime atskleisti visų kortų. Tokia bus mūsų taktika šį sezoną.

Žiemą, kai visa Lietuvos irklavimo rinktinė vyksta slidinėti į Italiją, tu renkiesi Bulgariją. Kodėl?

Anksčiau mūsų rinktinė irgi vykdavo slidinėti į Bulgariją, bet sportininkams ten nelabai patiko, ir dabar žiemą jie treniruočių stovyklai renkasi Italiją. O man žiemą Italija, kurioje vienais metais treniravausi su rinktinė, nepatiko. Italijoje mažai vietų, kur lygumų slidėmis galima treniruotis daugiau nei 2 km aukštyje virš jūros lygio. O Bulgarijoje, Belmekene, yra puiki sporto bazė, į kurią suvažiuoja treniruotis daug įvairių sporto šakų atstovų iš viso pasaulio. Belmekeno sporto bazę labai seniai pastatė vokiečiai, vėliau ją perėmė bulgarai ir ši bazė tapo valstybine. Į Bulgariją treniruotis žiemą vykstu jau gal septintus metus ir man ten patinka.

Esi itin patyręs irkluotojas. Ar tau reikalinga rinktinės konsultanto G.Postiglione'ės pagalba, ar treniruojiesi pagal savo planus?

Trenerio pagalba visą laiką reikalinga, treniruojusi pagal šio italo planus. Pačiam kartais atrodo, kad viskas gerai, bet trenerio akis įžvalgesnė. Su juo gali pasitarti, kažkas pafilmuoja, kartu analizuojame. Turint daug patirties treneris nebūtinai kiekvienose pratybose kaip pradedantieji, bet man reikalingas pagalbininkas ir patarėjas.

Ar tavo, tituluotą sportininką, rinktinės konsultantas vis dar ketina mėtyti iš vienos valtės į kitą? O gal pagaliau suprato, kad tavo pašaukimas – vienvietė?

Kai praėjusiais metais per pasaulio čempionatą laimėjau medalį, taip jau nėra. Kol kas suplanuota, kad šiemet

M.Griškoniš su šeima nepraleidžia progos sudalyvauti LTOK renginiuose. Į pėnari Panevėžyje vykusios Olimpines dienas bėgimo startą stoji ir jo gyvenimo draugė maratonininkė D.Lobačevskė

irkluosiu vienvietę, nes iš Lietuvos sportininkų esu realiausias kandidatas irkluoti šią valtį. Kaip bus kitamet, nežinau, gal būsiu įsodintas į kokią įgulą.

Šiemet numatyta, kad Saulius Riteris su Dovydu Nemeravičiumi irkluos porinę dvivietę, o visi kiti – porinę keturvietę. Viliamės, jog visos šios valtytės pateks į olimpinės žaidynes. Olimpijiniais metais žiūrėsime, kurios įgulos ir poros realiai gali pelnyti medalius. Tokie yra planai, o kaip bus – paaiškės tik kitamet.

Šiemet Lietuvos irklavimo rinktinės pagrindinis tikslas – ne parvežti kuo daugiau medalių, o iškovoti kuo daugiau kelialapių į Tokiją. Ši olimpinė atranka ypač sudėtinga, sudėtingesnė, nei buvo į Rio de Žaneirą. Dabar sulygintos moterų ir vyrų kvotos.

Lietuvos rinktinėje nepastebimai tapai vyriausias, šių metų sausio 17-ąją tau sukako 33-ėji. Ar džiaugiesi sulaukęs irkluočių brandos, ar neįjaukiai pasijunti išgirdęs, kaip į tave kreipiasi „jūs“?

Nepajuntu, kad į mane kreiptųsi „jūs“. Mūsų rinktinė nėra tokia, kad visi jauni, o aš vyresnis. Martynui Džiaugiuvi rudenį irgi bus 33-ėji, S.Ritteriui – 31-eri, o kitiems – 25–27 metai. Jaunas nesijaučiu, o senas nesu.

Ko gero, nė nepajutai, kad šiemet sukanka 20 metų, kai pirmą kartą atėjai į irklavimo bazę?

Tos pirmosios dienos gal ir neatsime-

nu, bet pirmosios savaitės tikrai įstrigusios mano atmintyje. Į bazę atėjau rudenį ir labai norėjau irkluoti, tačiau trenerė Inga Domarkaitė manęs į valtį nesodino, nes buvo šalta ir ji bijojo, kad neapsiversčiau. Turėjau laukti pavasario, kol atšilo, tik tada galėjau sėsti į valtį.

Tada mokiausi Žirmūnų 7-ojoje vidurinėje mokykloje ir su bendraklasiais ėjau į „Žalgirio“ irklavimo bazę pažaišti krepšinio. Tačiau užkabino ne krepšinis, o irklavimas. Irklavo ir mano tėvai, nuo mažens mane tėvas vesdavosi į senąją „Žalgirio“ irklavimo bazę – teko pavairuoti ir aštuonvietę, ir keturvietę su vairininku.

Kiekvienas dešimtmetis turi savų sporto didvyrių. Kuriuos tu aukština?

Man labai daug padėjo šešerių olimpinė žaidynių dalyvis, Atėnų ir Pekino olimpinis vicečempionas estas Juris Jaansonas. Dar kai irklavau jaunimo grupėje, jis mane kviesdavo kartu treniruotis. Tada ypač pagerėjo mano rezultatai. Už tai, ką esu dabar pasiekęs, esu dėkingas ir ilgamečiam savo treneriui, jau šviesaus atminimo Alfonsui Mikšiui, kuris mane atvedė į profesionalų irklavimą.

Su kuria sportininkų šeima artimai bendrauji?

Stovyklos, varžybos, darbas – nėra laiko vaikščioti į svečius. Mano draugų rate – daugiausia irkluočiai. Didelės simpatijas jaučiu buvusiams

”
VISI MANO, KAD IRKLUOTOJAI TURI BŪTI RAUMENINGI LYG ARKLIAI. NIEKO PANAŠAUS. REIKIA YPAČ JAUSTI VANDENĮ. JEIGU JO NEJAUTI, GALI BŪTI STIPRIAUSIAS, BET NIEKO NEPASIEKSI.

Pernai pasaulio čempionate Plovdive Mindaugas finišavo trečias

garsiams Lietuvos irklo meistrams, su jais gerai sutariu, kartais tenka kartu ir šventės švęsti.

Kokį įsivaizduoji idealų vienvietininką ir ko tau iki jo trūksta?

Nėra standartų: greitai irkluoja ir žemi, ir aukšti, stambūs ir laibi. Idealaus sportininko nėra. Irklavimas – techninis sportas. Visi mano, kad irklotojai turi būti raumeningi lyg arkliai. Nieko panašaus. Reikia ypač jausti vandenį. Jeigu jo nejauti, gali būti stipriausias, bet nieko nepasieksi. Mano ūgis – 1 m 90 cm, norėtusi būti keliais centimetrais aukštesniam. Tačiau dažnai nugali ir mažesni.

Per karjerą irklavimo takeliuose buvo visko: ir fantastiškų pergalių, ir skaudžių pralaimėjimų. Ką išskirtum?

Pirmiausia sidabrinį finišą Rio de Žaneiro olimpinėse žaidynėse. Tai man buvo ypač netikėta, nes į porinę valtį su S.Ritteriu susėdome likus vos trims savaitėms iki žaidynių. Olimpiadoje rengiausi irkluoti vienvietę, tačiau porinėje dvivietėje teko pakeisti traumotą Rolandą Maščinską.

Esu patyręs ir skaudžių pralaimėjimų, pats nemaloniausias – likti ketvirtam. 2012-aisiais ketvirtas buvau per Europos čempionatą Ispanijoje, o 2014 ir 2017 m. – per pasaulio čempionatą Olandijoje ir JAV. Jau geriau užimti penktą ar šeštą vietą, bet tik ne ketvirtą.

2000 m distancijoje paprastai užtrunki apie 7 min. Kokios mintys apninka trasoje?

Dažniausia vyrauja automatizmas. Per tiek daug metų, praleistų sporte, tų minčių mažai ir kyla. Distancijoje automatiškai net nemąstydama dirbi iš visų jėgų. Kartais burnoje pasidaro taip rūgštu ir kartu, kad iki dis-

tancijos pabaigos likus 500 metrų net neatsimeni, kaip reikia finišuoti.

Kuo mažiau minčių trasoje, tuo lengviau pasiekti gerą rezultatą. Jeigu irkluoji dairdamasis į šonus, analizuosi, kaip sekasi varžovams, ir pradėsi irkluoti ne savo, o varžovo ritmu, – pats sau pakenksi. Geriausia per varžybas kuo mažiau galvoti ir žiūrėti į kitus.

Dalyvavai trejose olimpinėse žaidynėse, o ką tau žada Tokijas?

Nežinau, ką žada, tiksliau galėsiu pasakyti, kai rankose turėsiu kelialapį. Maža kas gali atsitikti olimpinį sezoną. Manau, net 18 Europos vienvietininkų per pasaulio čempionatą pretenduos laimėti tuos devynis kelialapius. Per olimpinės žaidynes paprastai vienvietininkų būna daugiausia, Rio de Žaneire jų rungtyniavo 36.

Ar tavo gyvenimo draugė Diana Lobačevskė jau išsigydė kojos traumą ir pradėjo treniruotis? Kokie jos planai?

Diana ilgai mynė dviračio pedalus, kiekvieną dieną mankštinosi, o dabar jau kelios savaitės bėgioja ir tikisi maratono trasoje įvykdyti olimpinį normatyvą.

Dukrytei Atėnei greit sukaks penkeri. Kuri sporto šaka jai labiausiai patinka?

Penkeri metukai jai sukaks birželio 7-ąją. Atėnė ypač aktyvi: ją buvau ir į valtį įsiodinęs, kartais ji pabėgioja, važinėja dviračiu, mėgsta ir daug

šoka. Dukrytė principinga ir užsispyrusi, gal netgi per daug. Nežinau, gal visų vaikų toks charakteris.

Ar vis dar esi Mykolo Romerio universiteto studentas?

Studijų dar nebaigiau, studijuoju viešąjį administravimą. Esu užsikapstęs darbais, dar aktyviai profesionaliai dirbu, esu vienos transporto įmonės vadovas. Visą sunku derinti.

Vienas tavo pomėgių – knygos. Ar bent vieną pasiimi į treniruočių stovyklą?

Knygoms skaityti turiu daugiau laiko per treniruočių stovyklas, labiausiai patinka detektyvai. Tačiau dabar per tuos darbus jų skaitau gerokai mažiau. Kai parbėgu per pietus, man dar reikia perskaityti visus gautus laiškus, daug kam paskambinti, bendrauti. Labai daug dirbu, kartais vakarais būnu toks pavargęs, kad nieko nenoriu.

Prezidentas Valdas Adamkus yra pasakęs, kad nėra stipresnės jėgos už viltį. O kokia tavo didžiausia viltis?

Jeigu pasakysiu savo svajonę, ji gali neišsipildyti. Niekada nemėgstu kažko prižadėti. Dauguma žurnalistų klausia, kaip esu pasirengęs varžyboms, ar laimėsiu medalį ir pan. Pastebėjau, kad dauguma sportininkų, kurie iš anksto kabina sau medalius ir daug ko prisivajoja, dažniausiai nieko nelaimi. Aš geriau tyliai vienas svajosiu. Kai ta svajonė išsipildys, džiaugsis visi, taip pat ir aš. ■

M.Griškonis šiemet irklus vienvietę

DARBŠTŪS PREZIDENTAI – PERRENKAMI

BALANDŽIO 11 D. LTOK BŪSTINĖJE VYKO LIETUVOS OLIMPIEČIŲ ASOCIACIJOS ATASKAITINĖ RINKIMŲ KONFERENCIJA. PREZIDENTĖ DAR VIENAI KADENCIJAI IŠRINKTA OLIMPINĖ ČEMPIONĖ, LTOK VYKDOMOJO KOMITETO NARĖ LINA INGA KAČIUŠYTĖ, ŠIAS PAREIGAS EINANTI NUO 2011-ŪJŲ.

ALGIS BALSYS

D. Gudzinevičiūtė ir L.I. Kačiušytė apdovanojo K. Orentą

LTOK prezidentė apdovanojo C. Jucį

Konferencija vyko LTOK

Konferencijoje dalyvavo olimpiniai čempionai Vladas Česiūnas, Angelė Rupšienė, Vida Vencienė, Robertas Žulpa, sidabro ir bronzos medalių laimėtojai Antanas Bagdonavičius, Birutė Kalėdienė, Vytautas Briedis, Vytautas Butkus, Birutė Šakickienė, Edvinas Krungolcas ir kiti. Renginio pradžioje nuskambėjo Olimpinis himnas, tylos minute buvo prisiminti visi anapilni iškeliavę LOA nariai.

LTOK prezidentė, olimpinė čempionė Daina Gudzinevičiūtė LTOK pirmojo laipsnio ženklu „Už nuopelnus“ 80-mečio proga apdovanojo olimpietį, buvusį bėgiką Kęstutį Orentą. Tokią pat sukaktį minėjusiam olimpiečiui, buvusiam irkluotojui Celestinui Juciui įteiktas LTOK prizas „Citius. Altius. Fortius“.

Olimpiečius pasveikino, dalytis rū-

pesčiais ir džiaugsmiais su juos supančiais žmonėmis linkėjo Lietuvos olimpinės akademijos prezidentas Artūras Poviliūnas.

Ataskaitinį pranešimą perskaitė L.I. Kačiušytė. Ji priminė pernykštes išvykas ir keliones į mokyklas, olimpiečių atminimui rengiamas varžybas, dalyvavimą sporto šventėse, LTOK bei Lietuvos sporto muziejaus renginiuose, pasisėdėjimus prie kavos minint kolegų jubiliejines sukaktis. LOA prezidentės nuomone, įsimintiniausia kelionė – į Lenkiją. Prieš šią išvyką pirmą kartą buvo paruoštas ir ten sėkmingai surengtas LOA veiklos pristatymas, prie kurio daugiausia padirbėjo LOA viceprezidentė Birutė Statkevičienė ir LOA referentė Ijolė Domarkienė.

LOA revizoriaus pranešimą perskaitė išdininkas Sigitas Kučinskas. Finansi-

nių pažeidimų nėra. LTOK olimpiečių asociacijos veiklai pernai skyrė 40 tūkst. eurų.

2019 m. veiklos planą pristatė B.Statkevičienė. Daugiau dėmesio bus skiriama bendravimui su senjorais, negaliaisiais ir kitais garbingo amžiaus žmonėmis. Tam tikslui parengtas projektas, kurį L.I. Kačiušytė su B.Statkevičiene pristatė Pasaulio olimpiečių asociacijos forume Lozanoje balandžio 14–17 d. Projektas buvo įvertintas puikiai. LOA gavo 5000 eurų prizą.

Konferencija vieningai patvirtino visus dokumentus. LOA prezidentė vėl išrinkta L.I. Kačiušytė. Ji savo pavaduotojais vėl pasirinko B.Statkevičienę ir Romualdą Bitę, generaline sekretore – Vidą Vencienę. Taip pat išrinkti šeši valdybos nariai.

KAI ŽINAI TIKSLĄ, VISI VĖJAI PALANKŪS

2019-IEJI LIETUVOS SPORTO METRAŠTYJE – IŠSKIRTINIAI. SAUSIO 1 D., ĮSIGALIOJUS NAUJAM SPORTO ĮSTATYMI, LIETUVOJE ATSIŖADO PIRMA ISTORIJOJE MINISTERIJA, KURIOS PAVADINIME YRA ŽODIS „SPORTAS“. PIRMUOJU LIETUVOS ŠVIETIMO, MOKSLO IR SPORTO MINISTRU TAPO ALGIRDAS MONKEVIČIUS. O BALANDĮ BUVO PASKIRTA PIRMA UŽ SPORTĄ ATSAKINGA VICEMINISTRĖ. ŠIOS PAREIGOS PATIKĖTOS KORNELIJAI TIESNESYTEI, NET 18 METŲ DIRBUSIAI KŪNO KULTŪROS IR SPORTO DEPARTAMENTE (KKSD).

MARIUS GRINBERGAS

Renato Mizerio nuotr.

K.Tiesnesytė puikiai pažįstama sporto bendruomenei, pereinamuoju laikotarpiu ji buvo departamento vadovė, daug prisidėjo prie sklاندus sporto politikos svėrtų perdavimo į Švietimo, mokslo ir sporto ministerijos rankas.

Balandžio 11 d. ministerijoje darbą pradėjusi K.Tiesnesytė prisipažino, kad ilgai nesvarstė, gavusi pasiūlymą tapti viceministre.

„Patirties ir žinių turiu pakankamai. Todėl kai atsirado galimybė, pagalvojau, kad reikia ja pasinaudoti. Sporto srityje dirbu jau 18 metų. Kūno kultūros ir sporto departamente pradėjau nuo specialisto pareigų ir iš esmės perėjau visas grandis. Pirmiausia buvau tarptautinių santykių specialistė, nes teko pasimokyti užsienyje anglų kalba, todėl ir kandidatavau į šias pareigas. Darbą teko derinti su teisės studijomis, bet tam buvo sudarytos tikrai geros sąlygos. O kai buvau gal trečiame kurse, manęs jau nebeklausė, kurioje srityje noriu dirbti, pasakė – prašom, tau visa teisinė sritis, personalas. Žodžiu, kapstykis kaip nori. Ir

kapsčiausi. Buvo ir sunkių momentų, ir ašarų. Juk teorija dažnai skiriasi nuo praktikos, ypač bendraujant su žmonėmis. Visa tai perėjusi įgyji neįkainojamos patirties“, – sako 42 metų K.Tiesnesytė.

Pagrindinė viceministrės komanda ministerijoje yra šiemet suburta Rolando Zuozos vadovaujama Sporto grupė, kurioje šiuo metu – keturi darbuotojai. Ši grupė iki rudens, kai bus galutinai likviduotas KKSD, pagausės, ją turėtų papildyti dar keli dabartiniai departamento darbuotojai. „Džiaugiuosi, kad ir toliau dirbsiu su žmonėmis, kurie tikrai supranta sportą, žino, myli ir daug dėl jo daro, žino daugelį niuansų, pažįsta sporto bendruomenę“, – teigia viceministrė.

Kokių svarbiausių darbų pirmiausia imsitės? – paklausė K.Tiesnesytės.

Nėra taip, kad stojame prie starto linijos ir pradėdame viską iš naujo. Tęsiame dar KKSD pradėtus darbus. Jų netrūksta ir įvairovė tikrai didelė.

Akivaizdu, kad reikia šiokių tokių pakeitimų rudenį priimtame Sporto įstatyme. Jie gal daugiau techninio pobūdžio, bet neišvengiami. Jau dėliojame naują valstybinę sporto plėtros strategiją, nes dabartinė baigsis 2020 metais. Reikia apsispręsti, kaip vyks šis darbas, formalizuoti veiklos struktūrą. Kaip ir planavome, pačiam KKSD lieka tik klausimai, susiję su jo likvidavimu ir turtu. Visi politinio lygmens sprendimai jau bus priimami ministerijoje.

Su ministerijos kancleriu Tomu Daukantu ir anksčiau daug bendravome, nuolat buvome tame pačiame informaciniame lauke, derindavome veiksmus, dalyvaudavome Vyriausybės posėdžiuose, pasitarimuose, kur būtent ministerija atstovavo sporto sričiai. Manau, ir toliau taip pat kolegiskai dirbsime, nes reikia visada pasitarti, pasidomėti, apsvarstyti.

Pastaraisiais metais Lietuvos sportą sudrebino ne viena reforma, ypač daug diskusijų sulaukė nauja finansavimo sistema. Ar didelių permainų bus ir daugiau?

Kol kas jų tikrai neplanuojame. Reformų šiais ir kitais metais neturėtume daryti vien todėl, kad 2020-ieji yra olimpiniai metai ir būtų tiesiog nesąžininga ką nors vėl keisti iš esmės nei sporto bendruomenės, nei sportininkų atžvilgiu. Nes jei atsiranda kokių nesklandumų, tai pirmiausia pajunta sportininkas.

Nuo reformos pradžios jau praėjo dvejai metai ir dabar galime įvertinti rezultatus, palyginti ankstesnių metų duomenis. Kai kurie aspektai gana staigiai keičiant sistemą akivaizdžiai buvo neįvertinti, bet tai normalu, dabar yra proga tas klaidas ištaisyti.

Didžiausias pokytis, mano nuomone, buvo Sporto rėmimo fondo pertvarkymas. Todėl reikia jame viską sustyguoti, suderinti, kad ateityje mechanizmas dirbtų sklandžiai.

Nesu staigių reformų šalininkė. Manau, kad kai klausimai susiję su plačiu žmonių ratu, visada reikia gerai aptarti kiekvieną detalę, žinoti, kur tiksliai einame.

Dabar antro šoko tikrai nereikia. Turime ramiai pasižiūrėti, ką būtų galima siūlyti kitam olimpiniam ciklui, įvertinti bendruomenės, federacijų siūlymus. Federacijos dažnai kalba apie problemas, sako, kad viskas blogai. Bet per artimiausius metus federacijos pirmiausia turėtų stipriai apsitvarkyti savo kiemuose. Federacijos nenori, kad kas nors kištųsi į jų vidaus reikalus, betgi yra valstybė su biudžeto pinigais, kurių paskirstymą būtina kontroliuoti.

Turime rasti abiem pusėms tinkamą bendradarbiavimo formą. Galbūt ją ateityje derėtų formalizuoti atsižvelgiant į kitų Europos Sąjungos valstybių pavyzdį. Privalome turėti bendrą tikslą ir rasti būdą, kaip jo geriausia siekti.

Kokios esminės gairės turėtų būti naujoje valstybės sporto plėtros strategijoje?

Pirmiausia mums reikia žinoti, ko norime. Kai žinai, į kurį uostą plauksi, visi vėjai tinkami. Tik reikia susidėlioti maršrutą.

Gal ir nepopuliariai pasakysiu, bet valstybė yra lyg uždaroji akcinė bendrovė, turinti ribotą kiekį pinigų. Todėl ir strategiją reikia kurti atsižvelgiant į galimybes. Tai tarsi valstybės užsakymas – ką ji nori pasiekti šia strategija. Olimpinio medalio? Sveikos visuomenės, sveikų vaikų, kurie užaugę įdiegtų savo atžaloms tuos pačius sveikos gyvensenos įpročius? Ar mes paprasčiausiai norime dar stipresnio krepšinio lygio, atgaivinti futbolą, sustiprinti sportinius šokius ir panašiai. Reikia viską įvardyti konkrečiai, apskaičiuoti, ką artimiausiu metu būtų naudingiausia padaryti.

Vadinamosios sporto piramidės pagrindas turi būti sportuojanti, sveikai gyvenanti bendruomenė, ypač vaikai. Iš jų vėliau klubų, federacijos treneriai turi pasirinkti tuos, kurie gali žengti didesnio meistriskumo keliu iki pat viršūnės. O strategijoje turi būti surašyti konkretūs žingsniai.

Strategija turėtų padėti ir federacijoms, nes dabar, pasikeitus Lietuvos olimpinio sporto centro funkcijoms,

K. Tiesnesytė (antra iš kairės) Lietuvos delegacijos palydėtuovėse į Europos jaunimo žiemos olimpinį festivalį

turime spragą, kuri gali dar labiau išryškėti per artimiausius metus. Kol Lietuvos olimpinis sporto centras rengdavo pamainą, federacijų gyvenimas buvo patogesnis, nes čia viską padarydavo LOSC metodininkai. Nauja sporto plėtros strategija galėtų padėti federacijoms pamatyti, kuriais finansiniais valstybės instrumentais jos galėtų pasinaudoti ugdydamos pamainos sportininkus – tai ir ugdymo centrai, sporto gimnazijos, bendradarbiavimas su savivaldybėmis.

Tikiuosi, naujos strategijos kūrimas padės mums patiems pamatyti ir išryškinti sritis, kurioms bus galima skirti daugiau lėšų. Kai įsigilini, bendrauji su žmonėmis, neretai paaiškėja, kad nereikia kažkokių esminių sprendimų, kartais užtenka įsakyme pakeisti vieną sakinį – ir problema išsprendžiama.

Ne vienerius metus KKSD santykiai su Lietuvos tautiniu olimpinio komitetu buvo gana įtempti. Tik jums perėmus departamento vairą ta priešprieša aprimo. Kokį matote tolesnį bendradarbiavimą su LTOK?

Mes turime vieną tikslą, kad Lietuvos vėliava kiltų kuo aukščiau svarbiausiose sporto varžybose. Asmeniškumams čia nėra vietos. Tokioje mažoje valstybėje privalome bendradarbiauti, kalbėtis, tartis. Nesame Amerika ar Kinija, kur sportas iš principo yra vienas iš politikos prioritetų. Mums būtina kooperuoti finansus, žmogiškuosius išteklius. Juk LTOK lygiai taip pat svarbu, kad valstybė rodytų pakankamą dėmesį sportui.

Ar jūsų darbe atsiras sričių, su kuriomis neteko susidurti dirbant KKSD?

Galbūt ne tiek iš principo naujų, bet bus galima pažvelgti į kai kurias sritis iš arčiau. Darbas ministerijoje yra gera galimybė iš arti susipažinti su

viskuo, kas susiję su kūno kultūra, sportu, pamokomis, mokyklų sporto bazėmis ir panašiais dalykais.

Manau, Lietuvoje šiek tiek trūksta integruoto požiūrio. Viena ministerija kartais nežino, ką daro kita, nors siekiama to paties tikslo. Reikia kažkaip priversti ministerijas aiškiau atskleisti, ką jos daro vienoje ar kitoje srityje, kas gali būti svarbu ir kitai ministerijai. Kad pasakytų – štai, mes darome tokį patį ar panašų dalyką, galite pasinaudoti patirtimi ir nuveiktais darbais.

Pirmiausia, kalbant sporto terminais, reikia pamatyti aikštę, o tada jau bandyti integruoti požiūrį. Štai pavyzdys – nuolat kalbama, kad Lietuvos kariuomenės šauktinių fizinė būklė yra prasta, tarnybai tinkami tik trys iš penkiolikos jaunuolių. Su Krašto apsaugos ministerija tikrai galėtume kažką kartu nuveikti, kad padėtis pagerėtų.

Ar naujos pareigos labai pakeitė asmeninę dienotvarkę?

Ne. Gal tik sūnų keliu šiek tiek anksčiau, nes kelias nuo jo mokyklos iki ministerijos truputį ilgesnis nei iki KKSD. Be to, seneliai daugiau padės, tai didesnių pokyčių neturėtų būti.

Esu įpratusi ir po darbo valandų neatsiriboti nuo darbinės veiklos. Kolegos žino, kad man visada galima parašyti. Savaitgaliais ir anksčiau dažnai keliaudavau į įvairias varžybas, todėl ir čia niekas neturėtų keistis.

Aš šiaip mėgstu pasivažinėti po Lietuvą, pamatyti naujas vietas. Kartais keliauju niekam nieko nesakiusi, pasižiūri į sporto infrastruktūrą. Anksčiau, kai mane nelabai atpažindavo, būdavo dar lengviau „šnipinėti“. Kai kalbėsi su žmonėmis, jau matęs situaciją, supranti, ar nieko nebandoma nuslėpti. Manau, pasistengsiu tą patį darbo stilių išlaikyti ir ateityje. ■

IŠ ARTI

ŽINGSNIAI

KORNELIJA TIESNESYTĖ

Gimė 1976 m. birželio 3 d. Žagarėje.
1994 m. baigė Vilniaus 18-ąją vidurinę mokyklą (dabar – Vilniaus Antakalnio gimnazija).
1997 m. baigė G. Stulpinienės vadybos kolegiją, įgijo verslo vadybininko kvalifikaciją.
2000 m. Vilniaus universiteto Filosofijos fakultete gavo sociologijos bakalauro kvalifikacinį laipsnį.
2006 m. baigtos Vilniaus universiteto Teisės fakulteto universitetinės suderintos pirmosios ir antrosios pakopų (vientisosios) studijos, įgyta teisininko profesinė kvalifikacija.

Darbo patirtis:

2000–2001 m. Lietuvos profesinių sąjungų centro pirmininko padėjėja.
2001–2002 m. KKSD vyriausioji specialistė tarptautiniams santykiams.
2002–2006 m. KKSD juristė.
2006–2013 m. KKSD teisės ir personalo skyriaus vedėja.
2013–2017 m. KKSD teisės ir bendrųjų reikalų skyriaus vedėja.
2017–2018 m. KKSD vyresnioji patarėja.
2018–2019 m. laikinoji KKSD generalinė direktorė.
Nuo 2019 m. balandžio 11 d. švietimo, mokslo ir sporto ministerijos viceministrė.

ČIA DAR TIK PRADŽIA

LIETUVOS DAILIOJO ČIUOŽIMO MEISTRAI IŠ PASAULIO ČEMPIONATO JAPONIJOJE GRĮŽO SU ASMENINIAIS REKORDAIS. SAVO PASIRODYMU YPAČ NUDŽIUGINO ŠOKIŲ ANT LEDO PORA.

LINA DAUGÉLAITĖ

„Jei sportininkas pagerina asmeninį rezultatą startuodamas pasaulio čempionate, manau, jis padaro maksimumą – nieko daugiau negali reikalauti“, – rezultatais patenkinta Lietuvos čiuožimo federacijos prezidentė Lilija Vanagienė.

KARTELĘ ĮVEIKĖ STIPRIAUSI

Šių metų pasaulio čempionate Lietuvai atstovavo šokėjų ant ledo pora Saulius Ambrulevičius ir Allison Reed bei solistė Elžbieta Kropa. Ši 19-metė sportininkė išoko į jau nuvažiuojantį traukinį: vasario 25-oji buvo paskutinė diena, kai dar buvo galima teikti paraiškas dalyvauti čempionate, o išvakarėse, vasario 24-ąją, ji įvykdė normatyvą čiuoždama tarptautinėse varžybose Estijoje, kur kovojo su Greta Morkyte dėl patekimo į universiados varžybas.

Pasak Lietuvos čiuožimo federacijos (LČF) prezidentės Lilijos Vanagienės, normatyvus į pasaulio čempionatą šiemet įvykdyti buvo itin sunku, nes Tarptautinė čiuožimo sąjunga (ISU) pakėlė kartelę – tiek trumpojoje, tiek laisvojoje programoje reikėjo surinkti dviem taškais daugiau nei ankstesniais metais ir tai ne vienam sportininkui tapo rimtu išbandymu.

„Ir taip būdavo nelengva surinkti tuos taškus, kurie duodami tik už techniką. Elžbietai trūko vos pusės taško vienoje programoje, bet jai niekaip nesisekė to padaryti visą sezoną. Be to, ji ir traumų buvo patyrusi, tad niekas net nesitikėjo, kad ji dalyvaus čempionate – nebuvome net viešbučio užsakę. Buvo tikra šventė, kai ji įvykdė normatyvą – ne tik mūsų pora važiavo, bet ir pavienininkė“, – džiugias akimirkas prisimena L.Vanagienė.

Dėl to, kad buvo pakelta normatyvo kartelė, šių metų pasaulio čempionate dalyvių buvo mažiau. Moterų varžybose dalyvavo 40 dailiojo čiuožimo atstovių, vyrų – 35 sportininkai, normatyvą įvykdė 27 šokių ant ledo poros ir tik 19 porinio čiuožimo duetų.

„O būdavo kur kas daugiau. Pavyzdžiui, vien porinio čiuožimo suvažiudavo per 30 duetų. Užtat čem-

A.Reed ir
S.Ambrulevičius

pionato lygis pakilo. Silpnų porų nebuvo, į visas buvo įdomu žiūrėti. Tokio stipraus čempionato dar nebuvo. Tą kalbėjo visi – ir treneriai, ir teisėjai, ir ISU atstovai“, – ką atėmė ir ką davė sugriežtinta atrankos sistema, dėsto LČF vadovė.

ASMENINIAI REKORDAI

Paskutiniu bandymu į čempionatą prasibrovusi 19-metė E.Kropa Japonijoje aplenkė dvi varžoves ir užėmė 38 vietą. Teisę atlikti laisvąją programą įgijo 24 solistės. Nepaisant to, pasidžiaugti po trumposios programos galėjo ir mūsiškė: pasaulio čempionate ji surinko 47,95 taško ir pagerino savo asmeninį rekordą.

„Jei sportininkas pagerina asmeninį rezultatą startuodamas pasaulio čempionate, manau, jis padaro maksimumą – nieko daugiau negali reikalauti“, – puikiai E.Kropos, kuriai tai buvo antrasis pasaulio čempionatas, pasirodymą vertina L.Vanagienė.

Asmeninį rekordą pasaulio čempionate pasiekė ir Lietuvos šokių ant ledo pora A.Reed ir S.Ambrulevičius. Teisę dalyvauti čempionate dar 2018 m.

užsitikrinę sportininkai Japonijoje surinko 168,06 taško ir užėmė septynioliktą vietą. Tai trimis laipteliais aukščiau nei praėjusių metų pasaulio pirmenybėse.

„Į čempionatą jie pateko užtikrintai – normatyvą vykdė praktiškai kiekvienose varžybose, kuriose dalyvavo, todėl net neabejojome, kad čempionate jie pateks į finalą. Džiugu, kad abi programos čiuožė švariai – trumpąją jie visada puikiai šoka, bet ilgoji būdavo problemiška. Tai to trūkdavo, tai ano, tai kokia klaidelė įsiveldavo“, – džiaugiasi L.Vanagienė.

Apskritai šokių ant ledo porų lygis čempionate buvo aukštas. „Nežinojai, kas iš dešimtuko, išskyrus prancūzus, kurie tapo čempionais, dar laimės medalius – porų rezultatai skyrėsi šimtosiomis dalimis“, – atkreipia dėmesį L.Vanagienė.

Beje, pasaulio čempionate Lietuvos sportininkai pasirodė geriau už artimiausius kaimynus. „Pirmą kartą ir už latvius, ir už estus, ir už baltarusius geriau pasirodėme“, – džiaugiasi LČF vadovė.

IŠ JAV – Į VOKIETIJĄ

Prie to, kad čempionate Allison ir Sauliui pavyktų įgyvendinti visus choreografinius sumanymus, daug prisidėjo šokių treneris Gintaras Svistunavičius, kuris padėjo sportininkams gludinti programas. Dirbti su juo Lietuvos duetas pabandė dar prieš Europos čempionatą, trumpam užsukęs į Kauną.

„Jiems patiko. Nutarė, kad būtų gerai, jei Gintaras rastų laiko padirbėti su jais ir prieš pasaulio čempionatą“, – pasakoja L.Vanagienė.

Treneris laiko rado ir federacija jį prieš pasaulio čempionatą išsiuntė į Vokietiją, kur visą sezoną treniravosi A.Reed ir S.Ambrulevičius. „Gintaras dirbo su jais daug ir tai tikrai padėjo. Sportininkai pasiryžę ir ateityje programas šlifuoti būtent su G.Svistunavičiumi. Jis Allison su Sauliumi daug davė ir psichologiškai. Gintaras prieš Turino olimpinės žaidynes dirbo su Povilu ir Margarita, tad ledo šokius išmano, plius daug dirbo su Guoste Damulevičiūte ir Devidu Kizala, kol dar nebuvo iširusi jų pora. Šis treneris gali daug padėti šokėjams ant ledo“, – G.Svistunavičiaus pagalbą įvertino federacijos prezidentė.

Allison su Sauliumi visą šį sezoną treniruojasi Oberstdorfe. Į Vokietiją jie atvyko po to, kai Amerikoje juos treniravusi Marina Zujeva persikėlė į Floridą. Vokietijoje Lietuvos pora dirba su treneriu Rostislavu Sinicynu.

Treniruočių vieta nesikeis ir kitą sezoną. Jų laikinieji namai bus Vokietija, o federacija planuoja, kad pora daug laiko praleis stovyklose.

„Jie keliaus visur. Norime, kad su stipriomis poromis treniruotųsi. Tad truputį kitaip sezoną planuojame“, – prasiitaria L.Vanagienė.

Treniruodamiesi Vokietijoje Allison ir Saulius dažnesni svečiai ir Lietuvoje. „Būna, kad skrisdami iš kažkur užsuka į Lietuvą, tada ir su G.Svistunavičiumi kelias dienas padirba, pašoka ant parketo. Taip ir ateityje darysime“, – dėsto L.Vanagienė.

S.Ambrulevičius ir A.Reed pabaigė dar tik antrą savo sezoną, iš kurių gerą pusmetį reikia išbraukti dėl A.Reed traumos. O rezultatai federaciją džiugina. „Jeigu nebus traumų, manau, šios poros ateitis graži. Geriausias jų broožas – nežmoniškas darbštumas. Noras atlikti viską iki smulkmenų. Tą turi abudu. Ir abu labai motyvuoti, žino, ko nori, ko siekia. Jie turi daug neišnaudotų galimybių – tą sako ir G.Svistunavičius, ir R.Sinicynas. Nors abu lyg ir subrendę – Allison 24-eri,

E.Kropa

Sauliui 26-eri, bet, trenerių žodžiais tariant, čia dar tik pradžia.“

ŽVILGSNIS Į ATEITĮ

Sulig kovo pabaigoje vykusiu pasaulio čempionatu baigėsi dailiojo čiuožimo sezonas. Šokėjai tuoj pradės kurti naujas programas.

Pasak L.Vanagienės, Lietuvos dueto programos būna įdomios, savitos, muzika negirdėta. „Ypač laisvąją programą šiemet teisėjai įvertino aukštai, nes daug pasikartojančios muzikos yra, o mūsų ir muzika, ir choreografija, ir pastatymas buvo išskirtiniai“, – komplimentus žeria LČF prezidentė.

Programas Lietuvos porai kuria italas choreografas Massimo Scali. Muzikos A.Reed ir S.Ambrulevičius ieško ir patys.

L.Vanagienė tikisi, kad ir kitąmet Lietuvos duetui pavyks dalyvauti dviejuose „Grand Prix“ etapuose. „Jie jau dalyvavo ir neblogai pasirodė – viename etape buvo šešti, pasaulio reitingo taškų gavo. Tokios varžybos prideda pasitikėjimo, nes jose būna mažai porų – tik dešimt pačių geriausių. Tokiuose turnyruose sustiprėji psichologiškai“, – įsitikinusi LČF prezidentė. Ir, be abejo, kitą sezoną vėl lauks Europos ir pasaulio čempionatai.

Nors olimpinės žaidynės dar, regis, toli, ar LČF svarsto šios poros galimybes jose dalyvauti? Juk pakeliui į jas reikės ne tik sukti piruetus ant ledo,

bet ir bandyti peršokti aukštai iškelta pilytybės kartele.

„Tikslas – olimpinės žaidynės, mes joms ruošiamės. Pagyvensim – pamatysim, kaip viskas susiklostys. Manau, jei bus aukštas rezultatas, bus ir olimpiada. Aš tikiu“, – optimizmo nestokoją L.Vanagienė.

KONKURENCIJA

E.Kropa taip pat negali sustoti vietoje, juolab ant kulnų Lietuvoje jai lipa varžovės. Yra bent trys jaunos merginos, kurios iš jaunių jau pereina į jaunimo amžiaus grupę ir taps rimtos Elžbietos varžovės. „Kuo jų daugiau bus, tuo geriau“, – sako L.Vanagienė. Ir nieks nedrįs prieštarauti, kad konkurencija – pažangos variklis.

A.Reed ir S.Ambrulevičiaus pora – taip pat ne vienintelė, besiskinanti kelią į elitą. Pasirodymu pasaulio jaunimo čempionate šio amžiaus grupės duris užvėrė Deividas Kizala su partnere Mira Polishook. Į porą suėję tik vasaros viduryje jie taip pat demonstruoja savo ambicijas.

„Pasaulio jaunimo čempionate tikrai neplanavome, kad jie čiuoš finale, bet jie pateko ir užėmė devynioliktą vietą. Džiugu, kad kartu nė metų nečiuožiantys žmonės sugebėjo patekti į finalą“, – stebisi L.Vanagienė.

Tai buvo paskutiniai jų metai jaunimo amžiaus grupėje, nes Deividui suėję 22-eji. „Taigi turėsime dvi suaugusiųjų poras. Kai dvi poros, jautiesi tvirčiau“, – sako LČF prezidentė. ■

”
TOKIO STIPRAUS ČEMPIONATO DAR NEBUVO. TĄ KALBĖJO VISI – IR TRENERIAI, IR TEISĖJAI, IR ISU ATSTOVAI.

LILIJA VANAGIENĖ

DĖMESYS – MOTERŲ KOMANDŲ SPINTUI

LIETUVOS DVIRATININKŲ RINKTINĖS SPINTO VYRIAUSIASIS TRENERIS DMITRIJUS LEOPOLDAS PASAKOJA APIE PASAULIO ČEMPIONATĄ PRUŠKOVE, ĮTEMPTĄ NAUJĄJĄ SEZONĄ, ATSIKANDANČIĄ KONKURENCIJĄ TARP MŪSŲ SPINTERIŲ.

MARYTĖ MARCINKEVIČIŪTĖ

Tomio Gaubio nuotr.

Lietuvos dviračių treko meistrai 116-uoju pasaulio čempionatu Pruškove (Lenkija) baigė 2018–2019 m. sezoną ir po trumpo atokvėpio jau rengiasi naujam. Vienas svarbesnių startų šiemet – birželio 27–30 d. Minske vyksiančios antrosios Europos žaidynės. Iki jų mūsų trekininkai dar dalyvaus 5–8 tarptautinėse varžybose Europoje.

Lietuvos treko meistrams šiųmečiame čempionate Pruškove nepavyko pelnyti medalių. Trekininkų treneris D. Leopoldas rėžė be užuolankų – pasirodė silpnokai.

Ant prizininkų pakyls nepavyko užkopti ir per 2018 m. Europos čempionatą Glazge (Didžioji Britanija). Tada po raktikaulio operacijos rungtyniavo Vasilijus Lendelis, o Simona Krupeckaitė buvo tik neseniai sėdusi ant dviračio, nes puikiai žinojo, kad sezonas bus ilgas ir sunkus, o pagrindinis startas – per Tokijo olimpinės žaidynės.

„Visas sezonas buvo žiauriai sunkus ir nestabilus. Šešerios Pasaulio taurės varžybos buvo išmėtytos po visą pasaulį, jos nedavė ramybės. Mūsų dviratininkai dalyvavo visose varžy-

bose, kito varianto nebuvo – reikia rinkti taškus. Kelias taurės varžybas praleido tik Simona. Didelės šalys, turinčios gausias komandas, gali keisti dviratininkus, o mūsų tie patys sportininkai vyksta į visas varžybas ir ne visur sugeba pasirodyti taip, kaip iš tikrųjų gali. Naujasis sezonas irgi bus sunkus. Išsikėliau sau užduotį, kad mūsų moterų sprinto komanda patektų į pasaulio čempionatą, ir tą tikslą įgyvendinome praėjusiais metais“, – sako D. Leopoldas.

Treneri, jau tikriausiai peržiūrėjote visus mūsų sprinterių, dalyvavusių pasaulio čempionate, vaizdo įrašus. Ką pastebėjote?

Pastebėjau, kad mūsų dviratininkams trūksta patirties ir dar didesnio noro laimėti. Sveikatos jie visi turi, yra stipresni už mane. Tačiau dar reikia sugebėti ir kovoti, būti tvirtiems psichologiškai, o tai problema. Pasaulio čempionatui rengėmės ne taip sklandžiai, buvo daug varžybų. Per paskutinę prieš pirmenybes treniruočių stovyklą Panevėžyje treniravosi ir Rusijos rinktinė. Mes neatrodėme prasčiau.

Bet kai atėjo momentas parodyti, ką iš tikrųjų galime, atsirado kažkokia baimė, nepasitikėjimas. Rusai čempionate laimėjo medalių, o mes ne. Pasaulio čempionatas dar kartą įrodė, kad tų komandų, kurios turi didelį biudžetą, dviratininkai lenktyniauja sėkmingiau. Jau ne kartą sakiau, kad mes žaidžiame pokerį be pinigų. Britai vienam dviratininkui per metus skiria milijoną svarų sterlingų. Tokio biudžeto galėtų pavydėti visa Lietuvos dviračių sporto federacija.

Prieš dešimt metų Pruškovo trekas buvo ypač sėkmingas S. Krupeckaitėi, kuri ten pirmą kartą tapo pasaulio čempione, pelnė du bronzos medalius ir 500 m pavienio starto lenktynėse pagerino pasaulio rekordą. Tačiau šiemet net 13 medalių (2 aukso, 5 sidabro ir 6 bronzos) per 15 čempionatų iškovojusi Simona namo grįžo be apdovanojimų. Ar tai rodo, kad jai, 37 metų dviratininkei, kovoti su jaunimu kasmet vis sunkiau?

Žinoma, kad Simonai kasmet kovoti su jaunimu vis sunkiau. Tačiau šiemetinis pasaulio čempionatas

nebuvo jos pagrindinis startas. Tas ilgas olimpinės atrankos maratonas tik įpusėjo, pažiūrėsime, kas bus per olimpinės žaidynes.

Patirtį kaupia Miglė Marozaitė, kuriai pastarasis pasaulio čempionatas buvo jau ketvirtas. Abi su Simona sėkmingai debiutavo komandų sprinto varžybose ir užėmė septintą vietą. Tai jas turėtų nuteikti optimistiškai siekiant kelialapių į Tokijo olimpinės žaidynes, nes komandų sprinto varžybose pelnyti taškai labai svarbūs – geriausios aštuonios šalys turės teisę deleguoti po dvi sportininkes ir į keirino bei sprinto rungtis.

Mūsų pagrindinis tikslas toks ir yra. Kaip rinktinės treneris per treniruotes ir atrankos varžybas gal per mažai dėmesio skiriu sprintui ir keirinui. Dabar svarbiausia – olimpinis moterų komandų sprintas. Daug treniruojantis galima daug laimėti.

Pruškove mūsų dviratininkės parodė, kad jos daug gali, nes per kvalifikacines varžybas užėmė ketvirtą vietą. Tačiau kai atėjo momentas važiuoti dar geriau, to padaryti jau nepavyko. Šiomet dar daugiau dėmesio turime skirti būtent komandiniam sprintui.

Kaip vertinate kito Tokijo olimpinų žaidynių kandidato V.Lendelio pasirodymą?

Pradžia buvo labai įspūdinga, Vasilijus vos nepagerino pasaulio rekordo. Bet griuvimas Maskvoje, kai susidūrė su japonu, sujaukė visus planus, šio sezono, galima sakyti, jam nebuvo. Raktikaulio operacija, rehabilitacija, turėjome vos porą mėnesių pasiręngti Europos čempionatui.

Teko nemažai išgyventi, kad kas nors neatsitiktų čempionate. Neatsitiko, tačiau nesugebėjome pasiekti, kad Vasilijus važiuotų greičiau, ir dėl to sau prisiimu visą kaltę.

Nutilo 2013 m. pasaulio jaunių čempionas Svajūnas Jonauskas. Kas jam atsitiko?

Svajūnas nepateko į pasaulio čempionatą, jis buvo mūsų atsarginis, nes vienas sportininkas galėjo dalyvauti sprinto, o kitas keirino varžybose. Abu dviratininkai pasišnekėjo tarpusavyje ir Vasilijus pažadėjo padaryti viską, tačiau, matyt, to neužteko.

Praėjusiais metais Svajūnas pateko į pasaulio čempionatą, o šiomet ypač banguoja jo sportinė forma.

Šių metų pasaulio čempionatą baigėsi pirmoji atrankos į Tokijo olimpinės žaidynes pusė. Kaip mes atrodome?

4

DALYVIAI

Pasaulio čempionate Pruškove dalyvavo keturi Lietuvos dviratininkai. Jie užėmė tokias vietas: skrečas (23 dalyvės) – 6. O.Baleišytė, komandų sprintas (17 komandų) – 7. M.Marozaitė ir S.Krupeckaitė, keirinas (26 dalyvės) – 12. S.Krupeckaitė, sprintas (33 dalyvės) – 14. S.Krupeckaitė, 21. M.Marozaitė, daugiakovė (24 dalyvės) – 22. O.Baleišytė, grupinės lenktynės dėl taškų (22 dalyvės) – O.Baleišytė nefinišavo. Sprintas (34 dalyviai) – 27. V.Lendelis.

Pagerėjo situacija moterų grupėje. Kol kas komandų sprinto reitinge Simona su Migle užima devintą vietą. Mums nedaug trūksta iki aštuntojos – šeštą-aštuntą vietą užimančios komandos turi surinkusios apylygiai taškų. Tarp jų įtampa gana didelė. Pavyzdžiui, sezoną įspūdingai pradėjo ukrainietės, kurios tapo prizininėmis per Pasaulio taurės varžybas, bet pasaulio čempionate joms jau pritrūko jėgų. Ukrainoje lygiai tokia pati padėtis kaip ir Lietuvoje – nėra atsarginių žmonių. Todėl kitą sezoną gali būti visko.

Šimtu procentų jau turime vieną vietą Tokijo olimpinėse žaidynėse, o norint gauti visą moterims skirtą kvotą, kaip reikiant teks pakovoti komandų sprinto varžybose. Jeigu šioje rungtyje mūsų dviratininkės pateks į olimpiadą, jos kartu dar iškovos po dvi vietas keirino ir sprinto olimpinėse varžybose. Jeigu nepateks, tai ir keirino, ir sprinto varžybose gausime po vieną vietą.

Sudėtingesnė vyrų situacija. V.Lendelis kol kas į olimpinės žaidynes nepatenka nei sprinto, nei keirino rungtyse: pakliūti į sprintą trūksta apie 400, į keiriną – 170 taškų. Stipriausių šalių dviratininkai, kaip, tarkime, Olandijos vyrai, jau prisirinko tiek taškų, kad iki žaidynių gali daugiau nestartuoti. Jeigu jie nedalyvaus arba šaliai atstovaus šiek tiek mažesnio meistriškumo dviratininkai, visai kitokie bus važiavimai. Tačiau jeigu jėgas bandys jų lyderiai, jie atims taškus iš kitų. Ir iš mūsų.

Kada paaiškės pirmieji Tokijo olimpinų žaidynių dalyviai?

Po kitų metų pasaulio čempionato,

kuris, kaip ir šiomet, prasidės vasario 26-ąją. Čempionatas vyks Berlyne. Ten bus suskaičiuoti visi reitingo taškai ir paaiškės, kas ir kiek turi vietų. Olimpinė atranka vyksta dvejus metus, reitingo taškai sumuojami kasmet. Olimpinėse žaidynėse dalyvaus aštuonios stipriausios pasaulio komandos ir dar plius septynios kitos šalys.

Ar kas nors beldžiasi į šalies suaugusiųjų rinktinės duris?

Su mumis pradėjo treniruotis praėjusių metų dukart Europos jaunių vicečempionė Viktorija Šumskytė ir Gedvinas Serapinas.

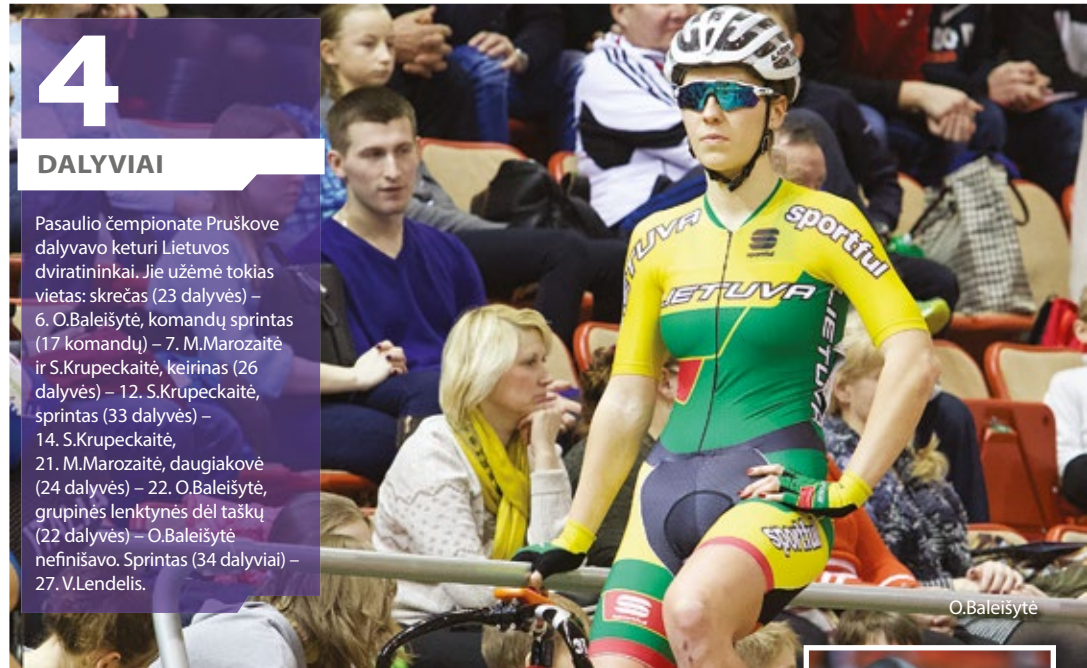
Kas, be sportininkų, dabar yra jūsų komandoje?

Dirba antrasis treneris Anatolijus Novikovas, kineziterapeutas Tomas Linksmuolis, kurį stengiamės vežtis į treniruotį stovyklas ir čempionatus. Tai kainuoja. Kai tik surandame galimybę, Tomą mielai imame drauge, nes jis mums labai reikalingas. Planuojame biudžetą, pinigus taupome. Kaip būdavo anksčiau, taip jau nebus.

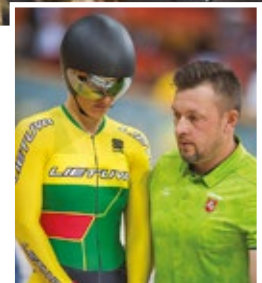
Kiek dviratininkų žada dalyvauti antrose Europos žaidynėse Minske?

Nors mūsų komanda nedidelė, bet, kaip visą laiką svajodavau, jau galiu daryti šiokią tokią atranką. Norėdami dalyvauti stambesnio masto varžybose, mūsų dviratininkai jau tarpusavyje turės kovoti, kas jose atstovaus.

Minske mūsų moterys dalyvaus visose rungtyse: 500 m, komandų sprinto, dvi dviratininkės startuos keirino ir dvi sprinto varžybose. Vyrai turi tik po vieną vietą sprinto ir keirino lenkynėse.

O.Baleišytė

„
JAU NE KARTĄ SAKIAU, KAD MES ŽAIDŽIAME POKERĮ BE PINIGŲ. BRITAI VIENAM DVIRATININKUI PER METUS SKIRIA MILIJONĄ SVARŲ STERLINGŲ. TOKIO BIUDŽETO GALĖTŲ PAVYDĖTI VISA LIETUVOS DVIRAČIŲ SPORTO FEDERACIJA.

DMITRIJUS LEOPOLDAS

ŠVENTĖS UGNĮ JŽIEBS ŠVYTURIO BOKŠTE

KLAIPĖDA IR LTOK BAIGIA SUDĖLIOTI BIRŽELIO 1-AJĄ ČIA VYKSIANČIOS OLIMPINĖS DIENOS PROGRAMĄ. ORGANIZATORIAI NE JUOKAIS UŽSIMOJO SUMUŠTI ANKSTESNIŲ TOKIŲ RENGINIŲ REKORDUS – SPORTO AISTRUOLIAI GALĖS IŠBANDYTI JĖGAS DAUGIAU KAIP ŠIMTO ŠAKŲ IR RUNGČIŲ VARŽYBOSE. TIKIMASI SULAUKTI APIE 30 TŪKST. DALYVIŲ IR SVEČIŲ.

GEDIMINAS PILAITIS

Švityrėje trispalvė jau iškelta, o birželio 1-ąją čia bus įžiebta ir olimpinė ugnis

Vasaros pradžioje visus sporto gerbėjus subursianti Olimpinė diena – jubiliejinė, Lietuvoje minima jau 30 kartą. Ji skirta ne tik aktyviai sportuojantiems žmonėms. Tokių visame pasaulyje vykstančių sporto švenčių šūkis – „Judėk. Sužinok. Atrask“. Visuomenę jos skatina išsamiau susipažinti su olimpinėmis vertybėmis, sporto šakų įvairove ir patiems pagal išgales dalyvauti renginiuose. Šiame numeryje apie būsimą šventę pasakoja klaipėdiečiai.

IŠŠŪKIS – NURUNGTI PANEVĖŽĮ

Pernai Panevėžyje vykusio Olimpinės dienos sutraukė apie 28 tūkst. dalyvių, ją globojo 40 įvairių sporto šakų federacijų, renginiuose dalyvavo sporto mokyklų ir klubų atstovai, teisėjai. Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmečio nutviektoje šventėje gausiai dalyvavę aistruliai išbandė net 83 skirtingas sporto šakas ir veiklas.

Olimpinės dienos deglį iš panevėžiečių perėmė uostamiesčio gyventojai, regis, ne juokais užsimojo surengti dar įspūdingesnę sporto fiestą Lietuvos

pajūryje. Patirties netrūksta – praėjusiais metais Klaipėdai buvo suteiktas Europos sporto miesto titulas – čia vyko gausybė masinių renginių. Žinoma, pagrindinis šventės rengėjas – Lietuvos tautinis olimpinis komitetas.

„Olimpinė diena sulaukė sporto organizacijų, klubų dėmesio, gauta daug paraiškų. Programa dar galutinai nesuderinta su LTOK, tačiau jau aišku, kad renginių spektras bus platesnis nei Panevėžyje. Planuose – šimtas sporto rungčių, šakų įvairaus amžiaus ir bet kokio fizinio pajėgumo žmonėms“, – pasakoja Klaipėdos savivaldybės sporto ir kūno kultūros skyriaus vedėja Rasa Rumšienė.

DALYVIAMS – MEDALIAI IR PRIZAI

Kiekvienas į Olimpinės dienos renginius įsiliejęs klaipėdietis arba uostamiesčio svečias gaus dalyvio pasą – dokumentą, kuris jiems leis ne tik išbandyti savo jėgas įvairiose sporto šakose, bet ir rinkti įskaitinius taškus. Po renginių pateikę organizatoriams savo pasus su teisėjų žymomis dalyviai galės pre-

”

PAGRINDINIS VEIKSMAS SUKSIS ATVIROSE SENAMIESČIO ERDVĖSE TARP PILIES IR BIRŽOS TILTŲ. IR DALYVIAMS, IR ŽIŪROVAMS PATOGIAU, KAI RENGINIAI SUTELKTI VIENOJE VIETOJE.

RASA RUMŠIENĖ

Lietuvos Jūrų muziejaus vadovė O.Žalienė mokė jaunieji buriuotojai

Per miestą sruvenanti Danės upė – vandens sporto šakų arena

Gedimino Placiuo nuotr.

tenduoti į medalius ir dovanas – „LTeam“ ir rėmėjų prizus bei suvenyrus.

Specialiais prizais aktyviausius Olimpinės dienos dalyvius planuoja nudžiuginti Klaipėdos savivaldybė. Jiems svetingai atsivers Lietuvos jūrų muziejaus (LJM) durys.

Kopgalio tvirtovėje įsikūrusio populiariausio šalyje Jūrų muziejaus ir akvariumo darbuotojams irgi nesvetima olimpinė dvasia – daugelis jų nusiteikę aktyviai dalyvauti pirmiausia su jūra ir vandens sporto šakomis susijusiuose renginiuose.

„Pernai vasarą Drevernoje mokiausi buriuoti „Optimist“ klasės jachta – mane treniravo vaikai. Pirmieji startai įkvėpė – kolegos skatina dalyvauti Olimpinėje dienoje, labai knieti, bet dar neapsisprendžiau“, – galimybės kelti burės Danės upėje neatmeta LJM direktorė Olga Žalienė.

OLIMPINĖS UGNIES ESTAFETĖ

Masinės sporto šventės pajūryje scenarijaus kontūrai jau išryškėję – siekdami, kad dalyviams ir svečiams ji įsirėžtų į atmintį ilgam, atspindėtų vienintelio Lietuvos uostamiesčio ypatybes, organizatoriai sumanė neįprastą olimpinio deglo nešimo ceremoniją.

Prieš kelerius metus Klaipėdos švyturio bokšte pirmą kartą iškelta Lietuvos trispalvė, o dabar čia bus iškilmingai įžiebtas Olimpinės dienos deglas. Jis bus nuleistas žemyn ir perduotas buriuotojams. Rusenantį deglą sportinės jachtos įgula nuplukdys iki Danės žiočių, kur jį perims irkluotojai.

Pilies uostelyje irkluotojus pasitikę dviratininkai ir bėgikai Olimpinės dienos simbolį nugabens iki pagrindinės arenos Atgimimo aikštėje. Deglą neš olimpiečiai, žinomi sportininkai, sportininkai su negalia. Šitaip į ceremoniją bus įtraukti daugelio sporto šakų ir rungčių dalyviai.

R.Rumšienė tvirtina, kad vietų, kuriose vyks Olimpinės dienos renginiai, žemėlapis irgi jau beveik nubraižytas: „Pagrindinis veiksmas suksis atvirose senamiesčio erdvėse tarp Pilies ir Biržos tiltų. Ir dalyviams, ir žiūrovams patogiau, kai renginiai sutelkti vienoje vietoje. Transporto eismas bus laikinai apribotas. Detalės dar tikslinamos, bet sieksime išvengti spūsčių.“

NEBUS KADA NUOBODŽIAUTI

Danės skvere už Biržos tilto įsikurs žirgų sporto, šaudymo iš lanko ir kulkinio šaudymo atstovai. Olimpinės dienos renginiuose debiutuojantys vėjo sporto mėgėjai mano, kad jiems patogiausia vieta demonstruoti savo inventorių, laidyti aitvarus – bastionų apsupta senoji Klaipėdos piliavietė.

Vakarinė dalis prasidės nuo 18 val. Renginiai persikels į smėlėtą antrosios Melnragės pakrantę – ten vyks paplūdimio tinklinio, rankinio, lėkščiasvydžio ir kitokių sporto šakų varžybos. Klaipėdiečiams ir svečiams nebus kada nuobodžiauti – organizatoriai jiems siūlys dalyvauti įvairiose sporto rungtyse, stebėti parodomąsias varžybas.

„Gimnastika visiems, kliūčių ruožai, šiaurietiškas ėjimas, ristinės, orientacinis sportas, smiginis, badmintonas, grindų kerlingas, fechtavimas, jėgos trikovė, riedlenčių, beisbolo, softbolo, laipiojimo, rankinio, figūrinio važiavimo dviračiais, kovinių sporto šakų atstovų pasirodymai, zumba aikštėse po atviru dangumi“, – numatomus renginius vardija R.Rumšienė.

Dar viena svarbi olimpinės fiestos arena – per miestą sruvenanti Danės upė. Čia surengtame vandens sporto šakų festivalyje varžysis profesionalai ir aktyvaus poilsio mėgėjai, irkluojantys akademines valtys, turistines baidares, kanojas, drakonų klasės laivus. Vaikų buriavimo sporto mokyklos „Žiemys“ auklėtiniai miestiečius kvies dalyvauti jachtų „Optimist“ regatoje.

1948

TOK GARBEI

Olimpinės dienos idėja sulaukė pritarimo 1948 m. Sankt Morice (Šveicarija) vykusioje Tarptautinio olimpinio komiteto sesijoje. Nuspręsta tokiu renginiu kasmet priminti 1894 m. įkurto TOK veiklos ir atgavinto olimpinio sąjūdžio pradžių.

Pirmąkart Olimpinė diena paminėta 1948 m. Austrijoje, Belgijoje, Kanadoje, Didžiojoje Britanijoje, Graikijoje, Portugalijoje, Šveicarijoje, Urugvajuje bei Venesueloje.

Olimpinės dienos bėgimas pirmą kartą buvo surengtas 1987 m. – 10 tūkst. metrų distanciją tada solidariai įveikė 47 pasaulio valstybių gyventojai.

Lietuvoje Olimpinė diena minima nuo 1989-ųjų. Tais metais olimpinio čempiono krepšininko Šarūno Marčiulionio Gedimino pilies bokšte uždegtas deglas estafete per Lietuvą ir Latviją nukeliavo iki Estijos sostinės Talino.

Anksčiau Lietuvoje pagrindiniai Olimpinės dienos renginiai vykdavo Vilniuje, o dabar ji keliauja per Lietuvą: jau vyko Kaune, Alytuje, Panevėžyje.

Paplūdimiuose jėgas išmėgins įvairių sporto šakų ir rungčių atstovai

OLIMPINĖ MYLIA – IR UPĖJE

Krantinėje prie Žvejo paminklo žiūrovai galės stebėti įvairių vandens sporto rungčių atstovų atrakcijas – pasirodys irklentėmis, padangomis ir kitokiomis nestandartinėmis priemonėmis plaukiojantys aštuoliai. Šventės dieną Danės vandenys kunkuliuos – upėje vyks drakonų valčių, parodomosios virvės tempimo katamaranais varžybos.

Anksčiau irkluotojai telkdavosi prie Jono kalnelio, bet uostamiesčio vadovai įspėjo, kad šįkart pylimų apsuptame vandens telkinyje sporto renginiai neplanuojami, nes ten darbuosis restauratoriai.

J šventės programą įtrauktoms tradicinės lietuviškos olimpinės mylios (1988 metrai) varžyboms klaidiečiai ketina suteikti platesnį formatą – ragins šį atstumą miesto gatvėmis įveikti ne tik bėgikus, bet ir dviračių sporto mėgėjus. Mylios trasa bus įrengta ir upėje – ten varžysis irkluotojai.

Palei Danę nusidrieks išstisus aktyvaus laisvalaikio, pramogų ir sporto miestas. Klaipėdos sportininkų namai organizuos švietėjiškus užsiėmimus, atrakcijas, olimpinės viktorinas. Centrinėje Atgimimo aikštėje rungčių dalyviai bus apdovanojami prizais.

Organizatoriai svarsto galimybę prie jūros saulei leidžiantis surengti Olimpinės dienos palydas. Šventės renginius vainikuos dainininkės Monikos Pundziūtės koncertas Atgimimo aikštėje.

NEĮGALIESIEMS – SPECIALI PROGRAMA

„Nepamiršti ir neįgalieji sportininkai – sėdėdami vežimėliuose jie rungtyniaus mėtydami į krepšį kamuolį, stumdami rutulį, irklus jiems specialiai pritaikytas valtys. Tokias varžybas mums padeda organizuoti Lietuvos paralimpinis komitetas“, – pasakoja R.Rumšienė.

Sporto šventės renginių programą praturtins Klaipėdos irklavimo centro ir pranciškonų vienuolio Benedikto Jurčio sumanyta socialinė akcija – irklavimo regata Danės upėje „Vilties yriai“, skirta sunkiomis onkologinėmis ligomis sergantiems, autistams vaikams, kitokių negalių kankinamiems žmonėms paremti.

Kitas panašus prie Pranciškaus Asyžiečio koplyčios brolio Benedikto inicijuotas sporto renginys „Vilties bėgimas“ jau įgavo sparnus – kasmet sutraukia tūkstančius klaidiečių. Gegužės 19-ąją vėl stoję į startą tradicinio bėgimo dalyviai iš organizatorių rankų galės gauti ir Olimpinės dienos dalyvių pasus.

Pranciškonų vienuolis brolis Benediktas laimina regatos „Vilties yriai“ dalyvius

„Bus geriau, kai daugiau žmonių sužinos apie olimpinės vertybes, solidarumą“, – sako Klaipėdoje prie Pranciškaus Asyžiečio koplyčios dvasinės pagalbos centrą įkūręs brolis Benediktas – aktyvus masinio sporto sąjūdžio skatintojas.

ŠVENTĖJE DALYVAUS OLIMPIEČIAI

J sporto šventę kviečiami visi iš Klaipėdos kilę, čia gyvenantys arba anksčiau gyvenę, sportinę karjerą pajūryje pradėję olimpiniai žaidynių dalyviai. Garsių sportininkų atvyks ir iš kitų miestų. Žiūrovai renginiuose ir miesto gatvėse galės juos pažinti iš tolo – organizatoriai kiekvienam įteiks vardinius marškinėlius su užrašais, nurodančiais olimpinį žaidynių, kuriose jie dalyvavo, miestus ir datas.

Garbingo sąrašo pradžioje – buvęs klaidietis, legendinis krepšininkas Modestas Paulauskas, iš Miuncheno į Lietuvą parvežęs olimpinį aukso medalį. Tarp kviestinių svečių olimpiečių bus ir kitų krepšininkų – Saulius Štombergas, Eurelijus Žukauskas, Rytis Vaišvila, Arvydas Macijauskas.

Klaidiečiai galės paspausti ranką Seulo olimpinio žaidynių čempionui dviratininkui Gintautui Umarui, jo bendražygiams Artūriui Kaspučiui, Jonui Romanovui, Sauliui Šarkauskui, Tomui Vaitkui, plaukikui Arvydui Juozaičiui, penkiakovininkui Andrejui Zadneprovskui, lengvaatletei Linai Grinčikaitei, irkluotojams Zigmantui Gudauskui, Ričardui Bukiui, Einarui Šiaudvyčiui, Violetai Lastakauskaitei, sunkiaatlečiui Ramūnui Vyšniauskui ir kitiems.

„Suskaičiavome keliasdešimt olimpinio žaidynių dalyvių klaidiečių. Daugelis gyvena kitur, tačiau savo kilmės ir tapatybės, į sporto aukštumas atvedusių trenerių neišsižadėjo. Džiaugsimės išvydę

”
**BUS GERIAU,
KAI DAUGIAU
ŽMONIŲ SUŽINOS
APIE OLIMPINES
VERTYBES,
SOLIDARUMĄ.**

BROLIS BENEDIKTAS

juos Olimpinės dienos renginiuose“, – sulaukti Lietuvos sporto elito atstovų tikisi R.Rumšienė.

SVETINGAI PRIIMS VISUS

Žinia apie Olimpinės dienos renginius jau pasklido po visą Klaipėdos apskritį. Aistringiausi Kuršių nerijos buriuotojai, Žemaitijos regiono klubai, tarp kurių yra vien tik šiam regionui būdingas etnografinės sporto rungtis propaguojančių, taip pat norėtų pasirodyti uostamiesčio arenose.

„Plungiškiečiai lietuviško ritinio austruoliai irgi gali dalyvauti renginiuose. Būtų įdomu iš arčiau susipažinti su šia unikalia, UNESCO pasaulio nematerialaus kultūros paveldo vertybe pripažinta sporto šaka. Laiko teikti paraišką dar yra, keliai į Olimpinės dienos renginius atverti visiems“, – sako R.Rumšienė.

Klaipėdoje įkurta Lietuvos tautinio olimpinio komiteto ir vietinių sporto organizacijų atstovų organizacinė darbo grupė plūša iš peties – šventės programa styguojama išvien. Planuojama iš viso suburti apie 300 savanorių – sporto mokyklų auklėtiniai, klubų nariai, treneriai talkins Olimpinės dienos renginių organizatoriams.

Olimpinei dienai surengti LTOK planuoja skirti apie 140 tūkst. eurų. Klaipėdos savivaldybė ketina atseikėti apie 70 tūkst. eurų – jų prireiks pagrindinei scenai Atgimimo aikštėje įrengti, koncertams, viešinimo programoms, eismo reguliavo, tvarkos palaikymo ir kitiems reikalams.

Žiemą uostamiestyje vykstant Šviesų festivaliui gyventojai galėjo nemokamai naudotis viešojo transporto paslaugomis. Tai prisiminę Olimpinės dienos organizatoriai tikisi, jog Klaipėdos savivaldybė geranoriškai parems ir sportą, kad judriausiems šventės dalyviams ir žiūrovams nereikėtų pirkti autobusų bilietų.

LAUKIA REKORDINIO ANTPLŪDŽIO

Masinių kultūros renginių ir sporto švenčių lankytojai dažnai žarsto pagrįstus priekaištus organizatoriams dėl neapgalvotai perkrautų programų – tiesiog neįmanoma aprėpti daugybės įdomių, bet įvairiose vietose vienu metu vykstančių renginių. Ar šios klaidos nepakartos Olimpinės dienos Klaipėdoje strategiai?

„Todėl ir telkiame renginius senamiestyje, kad žmonės nesiblaškytų“, – paaiškina R.Rumšienė.

Kiek dalyvių, žiūrovų ir svečių privilios Olimpinė diena? To, pasak R.Rumšienės, niekas tiksliai nepamokės: „Visi renginiai vyks atvirose miesto erdvėse – aikštėse, krantinėse, upėje, pajūryje. Tokio masto sporto šventės dar nebuvo. Jeigu orai savaitgalį bus geri, uostamiestyje gali susitelkti apie 30 tūkst. sporto mėgėjų.“

Šiek tiek mažiau žmonių dalyvavo Alytuje ir Panevėžyje vykusiuose Olimpinės dienos renginiuose. Šventės transliavo televizija, tad jų vaizdus ekranuose išvydo apie 350 tūkst. Lietuvos gyventojų.

Klaipėdiečiai olimpinį deglą įžiebs vasaros sezono pradžioje. Jeigu tą dieną į uostamiestį ims plūsti smalsuoliai iš Palangos, Neringos kurortų, aplinkinių rajonų, ankstesnių Olimpinės dienos švenčių lankomumo rekordai veikiausiai bus pagerinti.

IŠSKIRTINĖ ATMOSFERA

VYTAUTAS GRUBLIAUSKAS

Klaipėdos miesto meras

Klaipėda visada siejama su tam tikrais simboliais – jūra, švyturiais, burėmis. Neatsitiktinai Olimpinė diena iš Panevėžio į mūsų miestą atkeliauja po to, kai čia nuvilnijo akcijos „Klaipėda – Europos sporto miestas“ renginių banga. Po tokio proveržio kurį laiką gyvenome gražaus laukimo būsenoje – tarsi viskas buvo ir pradingo, bet tai buvo tik kitų sporto renginių serijos preliudija. Mūsų miestui Olimpinė diena – iššūkis, išskirtinė garbė ir atsakomybė surengti gausybę renginių, ypač daug jų bus gryname ore. Klaipėdiečiams tai dar viena puiki proga pasijusti olimpiečiais nesivaikant rekordų, o dalyvaujant renginiuose olimpinio principu. Tikiu, kad jie nebus pasyvūs stebėtojai, o sporto profesionalai tokioje šventėje vėl galės pajusti olimpinę dvasią.

Norėčiau, kad mieste tokių sporto dienų kasmet būtų daug – jų naudą pajustų Klaipėda ir visa Lietuva. Panevėžys pernai išties surengė puikią šventę, bet mes niekada nekopijuojame net pačių gražiausių pavyzdžių – ne vien tik kultūros spektre turime daug kūrybingų žmonių, jau atskleidusių savo gebėjimus, kai uostamiestį drebino tūkstančius žmonių sutraukę masiniai renginiai.

Klaipėdos unikalumas – jūra, ją supantys paplūdimiai, pušynai, su gamta susieta sporto ir pramogų infrastruktūra, miestiečių paprastumas, atvirumas, nuoširdumas, tad visuose Olimpinės dienos renginiuose plevens išskirtinė klaipėdiečių atmosfera.

Didžiulė klaida būtų neišnaudoti geografinės padėties – Danės, jūros kaimynystės. Tai ir bus tie epicentrai, ties kuriais rutuliosis pagrindiniai Olimpinės dienos įvykiai. Be jūreiviškų akcentų, išmonės ir improvizavimo klaipėdiečių stiliumi masinė sporto šventė virstų eiliniu turgadieniu. O taip tikrai nenuitiks, rengiamės priimti ir aptarnauti daug svečių – tiek pat, kaip ir per Jūros šventes.

Nebus intrigos, jeigu iš anksto atskleisiu visus Olimpinės dienos scenarijus rengėjų sumanytus planus. Galiu tik priminti, kad gera nuotaika priklausys ne vien nuo šventės rengėjų sumanymo, jų iniciatyvų ir paraginimų. Svarbiausia, kad visi žmonės žvaliai judėtų, džiaugtųsi gyvenimu, pajūtę olimpinę dvasią patys improvizuotų.

Meras privalo rodyti pavyzdį kitiems – organizatoriams pasižadėjau dviračiu atminti į Olimpinės dienos renginius, prisidėsiu prie šiaurietiško ėjimo entuziastų. Norėčiau išbandyti jėgas Danės regatoje, bet kažin ar išsitemčiau „Optimist“ klasės laivelyje. Jeigu vėjai bus palankūs, gal išplauksime į Kuršmarių arba į jūrą didesniu burlaiviu.

ĮSISUKS NAUJAS OLIMPINIS SKAITIKLIS

KOVĄ BAIGĖSI METUS TRUKUSIOS TAŠKŲ LENKTYNĖS DĖL PATEKIMO Į ANTRĄSIAS EUROPOS ŽAIDYNES MINSKE. JOS BUVO SĖKMINGOS DVIEM MŪSŲ BADMINTONININKĖMS: Į VIENETŲ TURNYRĄ PAGAL REITINGĄ PATEKO VYTAUTĖ FOMKINAITĖ, O MERGINŲ DVEJETAS – V.FOMKINAITĖ IR GERDA VOITECHOVSKAJA GAVO VARDINĮ KVIETIMĄ.

INGA JARMALAITĖ

Nuo 2019 m. gegužės 1-osios badmintonininkams prasidės naujos reitingo taškų gaudynės, kurios vėl tęsis visus metus. Bus paleistas naujas taškų skaitiklis, tik tikslas bus kitas – sportininkai kovos dėl patekimo į Tokijo olimpiadą. Žaidynės Minske, dėl kurių visus metus turnyruose kovota, svarbios dėl to, kad turi aukštesnį reitingo koeficientą.

„Juk tai mūsų žemyno žaidynės, todėl tikimės, kad čempionė bus iš Europos, nes šiaip pasaulyje, ne paslaptis, lyderė yra Azija“, – primena Lietuvos badmintono federacijos (LBF) prezidentas Vilmantas Liorančas.

Minskas, Tokijas, Azija – šie vietovardžiai dažni pašnekovų lūpose. Bet pradėkime nuo paprasto klausimo – kas bendra tarp plunksninuko pamušinėjimo laisvalaikio lauke ir rimto badmintono žaidimo? Geriausia Lietuvos badmintonininkė V.Fomkinaitė, jos treneris Juozas Špelveris ir Lietuvos badmintono federacijos prezidentas V.Liorančas atsako, kad beveik nieko bendra.

„Lauko ir profesionalų badmintoną skiria vienas esminis dalykas: kai mušinėji laisvalaikio lauke, stengiesi, kad plunksninukas kuo ilgiau išliktų ore, o profesionalus badmintonininkas stengiasi, kad jis kuo greičiau nukristų, kol varžovas nespėjo sureaguoti ir atmušti“, – paaiškina V.Liorančas.

ATVEDĖ TĖVAI

Pastebėję, kad dukrai patinka lauke mušinėti plunksninuką, Vytautės tėvai pasiūlė jai rimčiau išbandyti šią sporto šaką. „Aš ir nežinojau, kad yra toks sportas. Atėjau į badmintoną būdama beveik dvylikos, treneris mane pastebėjo ir nebepaleido“, – pažintį, besitęsiančią jau dešimti metai, su treneriu J.Špelveriu prisimena V.Fomkinaitė.

Prieš badmintoną dar buvo plaukimas, kuris neblogai sekėsi, bet nepatiko šaltas vanduo. Svajojo Vytautė

V.Fomkinaitė ir G.Voitechovskaja

apie dailųjį čiuožimą, bet per vėlai nuėjusi į ledo areną sulaukė neigiamų prognozių. „Kai nepriėmė į čiuožimą, buvo daug ašarų. Dar lankiau šokius, daug būrelių mokykloje, bet rimtai sportuoti atėjau tiesiai į badmintoną ir čia apsistočiau. Atradau, kas patinka ir tinka“, – sako 21-erių metų sportininkė.

Iš pradžių treniruotėse buvo smagu su bendraminčiais mušinėti plunksninuką, bet po kurio laiko, perėjus į profesionalų lygį, linksmumas praėjo ir liko sunkus darbas.

„Iš pradžių buvo taip – ateini ir treniruojiesi. Tada buvo tikslas tapti Lietuvos čempione. Kai šis tikslas buvo pasiektas, išsikėlėme kitą – patekti į olimpiadą. Tai kiekvieno sportininko svajonė. Treneris sakydavo, kad yra

galimybių, yra talento – dirbam ir siekiam. Tai yra darbas, tikslas, siekis kažką laimėti, patekti į norimą turnyrą“, – pasakoja mergina.

V.Fomkinaitė treniruojasi su vaikinais, nes tokio lygio žaidėjų merginų Kaune nėra. Ilgą laiką Lietuvos badmintono lydere buvusi dvejų olimpiadų dalyvė Akvilė Stapušaitytė, kurią treniravo irgi J.Špelveris, oficialiai karjeros dar nėra baigusi ir tebežaidžia Olandijos klube, bet gegužę į pasaulio čempionatą vyksiančioje mūsų rinktinėje jos nebus. Abiejų šių merginų akistata, pasibaigusi A.Stapušaitytės pergala, pastarąjį sykį vyko prieš pora metų, kai Vytautei buvo devyniolika.

PRIORITETAI SUSIKEITĖ VIETOMIS Kartais V.Fomkinaitė apie savo spor-

to šaką tenka išklausti skeptiškų nuomonių. Sužinojus, ką Vytautė sportuoja, ne vienam išsprūsta replika: „Badmintoną? O ką ten sportuoti – aš ir taip nugalėčiau tave.“ Kitas dažnai girdimas klausimas, ką daro badmintonininkai, kai vėjas pučia. „Žmonės nesupranta, kad ne lauke mes žaidžiame. Tenka tokiems paaiškinti“, – šypsosi V.Fomkinaitė.

Šiuo metu Vytautė yra Lietuvos sporto universiteto (LSU) atletinio rengimo ir pedagogikos trečio kurso studentė. Ir iškart, kaip pati sako, atlieka praktiką – savo treneriui J.Špelverii padeda treniruoti jaunimą. LSU pasirinko neatsitiktinai, nes norėjo suderinti mokslą su sportu, o šiame universitete atsižvelgiama į profesionalių sportininkų poreikius, neyla sunkumų dėl išvykų. Treniruotės, išvykos atima daug laiko iš mokslo, bet, Vytautės tikinimu, labai norint viską galima suderinti.

Triskart per savaitę ji treniruojasi po vieną kartą, o kitas dienas – po dukart per dieną. Treniruotės prasideda anksti – 7.20 val. Ir tai esminis pokytis, susijęs su jos trenerio J.Špelverio pasikeitusiomis pažūromis. Anksčiau badmintonininkams treneris kartojo, kad pirmoje eilėje turi būti sportas, o antroje – mokslai. Dabar šie prioritetai susikeitė vietomis ir Vytautė iš J.Špelverio jau girdi, kad pirmiausia mokslai, o tada sportas.

„Mokslas jaunimui labai svarbus. O kiek tėtis jų sportinė karjera – sunku pasakyti, todėl aš pakeičiau savo nusistatymą ir dabar būdami Kaune mano auklėtiniai po pirmosios treniruotės skuba į universitetus“, – sako J.Špelveris.

KODĖL LYDERIAI – AZIJIEČIAI?

Kodėl Indijoje gimusių badmintoną arba stalo tenisą geriausiai žaidžia azijiečiai? V.Fomkinaitė, kuriai nė vienos Azijos atstovės kol kas nepavyko nugalėti, sako, kad azijiečiai kitaip fiziškai sudėti. Ir atranka jų visiškai kitokia – iš didžiulio kiekio žmonių atrenkami geriausi. „Ištvermingesni, treniruotes daug ilgesnes atlaiko, krūvius didesnius pakelia. Kaip mes juokaujame, juos ten kankina. Kas atkrinta – tai atkrinta, o lieka geriausi“, – juokiasi badmintonininkė.

Mums nėra ko lygintis su Azija – dažname, pavyzdžiui, Kinijos mieste gyventojų keliskart daugiau nei visoje Lietuvoje. V.Liorančas azijiečių dominavimą nusako dviem taikliais žodžiais – konkurencinė atranka – ir pateikia keletą iliustratyvių skaičių: Kinijoje yra 1,5 milijardo badmintono

žaidėjų, Malaizijoje – daugiau nei 200 milijonų. Jeigu sporto šaka populiari, susikuria visa sportavimo piramidė, o perėję didžiulės konkurencijos mėsmalę toliau išeina tik patys geriausi.

„Kazkada stalo tenisas buvo labai populiarus Baltarusijoje, o šiandien baltarusiai jau gana sėkmingai Vokietijai atstovauja. Pas mus tas pats su krepšiniu – sustatyta gera treniruočių piramidė nuo mažiausio iki paties aukščiausio meistriskumo, yra įvairių lygų ir mes turime šios sporto šakos elitą“, – apie tai, kad tautinėms savybėms sporto šakos pergalių nereikėtų nurašyti, samprotauja LBF vadovas.

Gal vertėtų mūsų perspektyvų jaunimą siųsti treniruotis į Aziją, kurios žaidėjai dominuoja pasaulio reitingo viršūnėse? Gal būtų minčių, gal rastume finansinių galimybių, sako V.Liorančas, bet, kaip rodo praktika, tų šalių, į kurias išsiunčiami žaidėjai, treneriams atvykėliai nelabai rūpi. Jie iš atvykusių sportininkų nebando daryti elito, pasinaudoja jais kaip treniruočių partneriais, ir tiek.

„Europos badmintono federacija rengia daug treniruočių centrų, bet individualiai su sportininku niekas juose nedirba – yra bendra masė. O vietinis treneris, kuris užaugino tą sportininką, visai kitaip pasižiūri. Mums būtų tikslingiau žaidėjus ugdyti, treniruočių procesą tobulinti Lietuvoje, sportininkams suteikti kompleksiską pasirengimo procesą ir tinkamai jį prižiūrėti“, – sako V.Liorančas.

TAŠKAI TAŠKELIAI

Pratęsdamas mintį apie mūsų trenerių saugomus sportininkus J.Špelveris papasakoja, kaip jis savo auklėtinius palepina. Pavyzdžiui, badmintonininkams ypač svarbi taškų skaičiuoklė – J.Špelverio veiklos laukas.

„Aš taškų neskaičiuoju, tą daro treneris, nes man per daug streso“, – prisipažįsta V.Fomkinaitė.

Lenktynės dėl reitingo taškų vyksta intensyvios. Tarkime, per pasibaigusius reitingo metus, skaičiuotus iki šių metų kovo pabaigos, Vytautė dalyvavo šešiolikoje Pasaulinės badmintono federacijos rengtų tarptautinių turnyrų ir rinko taškus, kurie jai leistų patekti į šią vasarą Minske vykšiančias Europos žaidynes. Iš visų dalyvautų atrankos turnyrų į skaičiuoklę įtraukiami dešimties geriausių pasirodymų rezultatai. Minske kovos 32 badmintonininkės. 29 iš jų, tarp kurių ir V.Fomkinaitė, pateko pagal kvalifikacinių turnyrų rezultatus, trys sportininkės gaus kvietimus.

„Mes visus metus tikslingai to siekėme. Vazinėjom į turnyrus, rinkome reitingo taškus. Mums, asmeninių sporto šakų atstovams, žemyno žaidynės yra svarbios. Kaip bus galima patekti į olimpinės žaidynes, kol kas dar neaišku, bet už dalyvavimą Europos žaidynėse gausime daugiau reitingo taškų. Jau dalyvavau pirmosiose Europos žaidynėse prieš ketverius metus, tada su mišriu dvejetu, bet dabar norėjau patekti į individualias moterų vieneto varžybas ir džiaugiuosi, kad man pavyko“, – džiaugsmo neslepia 26 reitingo vietą tarp Europos badmintonininkų užimanti sportininkė.

Tąkart Baku vykusios žaidynės, Vytautėi pirmas tokio masto sporto renginys, įsiminė ilgam: olimpinis miestas, daug sportininkų, įvairių sporto šakų varžybos, įspūdinga 50 tūkst. žiūrovų minia žaidynių uždaryme.

Kokį pasirodymą Minske V.Fomkinaitė su treneriu pavadintų geru? Dar

ENTUZIASTAI

Yra badmintono centrų ir mažuose Lietuvos miesteliuose. Pavyzdžiui, Kazlų Rūdoje, Prienų rajono Balbieriškio miestelyje. O jiems įsikurti pakanka vieno entuziasto. „Atsiranda žmogus entuziastas, sudomina vaikus ir centras įsikuria. Tokį pavyzdį turime Balbieriškyje – atsirado gimnazijoje badmintono mėgėjas mokytojas ir dabar visa Balbieriškio gimnazija žaidžia badmintoną. Mums svarbiausia suteikti pradiniam treniruočių procesui reikalingas sąlygas, kad vaikai būtų tinkamai mokomi badmintoną žaisti“, – sako V.Liorančas ir pamini istorines paraleles, kaip vienas miestas, pavyzdžiui, kadaise Skaudvilė, arba didesnis miestas, kaip antai Kelmė su Vidimantu Parnaraušku priešakyje, arba J.Špelverio ir A.Stapušaitytės gimtoji Tauragė, visą Lietuvos badmintonininkų rinktinę žaidėjais maitina. „Štai ką reiškia vienas entuziastas, kuris įdeda širdį į tą darbą“, – pabrėžia LBF vadovas.

sunku pasakyti, karta abu, nes nežinia, kokias varžoves lems burtai. 32 badmintonininkės bus suskirstytos į aštuonis pogrupius, iš pogrupio toliau išeis dvi žaidėjos.

„Bus geras pasirodymas, jeigu bus bent viena pergalė. Norėtūsi, kad būtų ir pergalių, ir žaidimas geras, ir treneris įvertintų mano pastangas. Labai intensyviai šioms žaidynėms ruošiamės“, – prasitaria Vytautė.

O balandžio pradžia pateikė dar vieną smagią žinią. Po atrankos turnyrų antras už brūkšnio likęs Lietuvos badmintonininkių dvejetas – V.Fomkinaitė ir Klaipėdietė Gerda Voitechovskaja gavo vardinį kvietimą vykti į Europos žaidynes. Šia naujiena ypač apsidžiaugė J.Špelveris, kuriam dabar nereikės ieškoti, kas su Vytaute prieš Europos žaidynių kovas galėtų treniuotis Minske.

„Vien patekti į šias žaidynes sunku, bet važiuosim kautis. O kaip pavyks – pažiūrėsime“, – nieko nežada treneris.

NAUJAS OLIMPINIS SKAITIKLIS

Kaip V.Fomkinaitei labiau patinka žaisti – vienai ar dviese? „Tai skirtingos kategorijos, – sako labiau individualiste save laikanti badmintonininkė. – Kai žaidi vienas, esi pats už save atsakingas, o dvejetas – komandinis žaidimas. Žaisti dviese smagu, emocijų daugiau, viena kitą palaikome žaidimo metu, bet būna tokių dalykų, kai pralaimėjęs imi svarstyti, ar pralošime dėl mano, ar dėl partnerės kaltės“, – lygina sportininkė.

Treniruotis skirtinguose miestuose gyvenančioms žaidėjoms nepavyksta tiek, kiek norėtų ir reikėtų. Juolab ilgą laiką Donato Narvilo treniruojama G.Voitechovskaja gyveno ir žaidė Danijoje.

Dažniausiai Lietuvos badmintonininkai dalyvauja turnyruose Europoje. Pirmiausia dėl to, kad čia pigiau. Iš egzotiškesnių krypčių Vytautė pamini Malaiziją ir Keniją, kurioje rengto „Kenya International 2019“ turnyro moterų dvejetų varžybas jai su G.Voitechovskaja pavyko laimėti.

Kuo iki Tokijo žaidynių likę metai bus kitokie? „Kelionės, turnyrai, taškai, – lyg mantrą beria V.Fomkinaitė. – Sužaisim Minske, liepą bus šiek tiek poilsio, o tada nuo rugsėjo vėl pradėsime į turnyrus važinėti ir taškus rinkti. Dar reikia ir pačiai persilaužti, nes yra baimės, atrodo, galiu geriau sužaisti, bet taip nesužaizdžiu.“

KAS TAS BADMINTONAS

Ar Lietuvoje badmintono padėtis per pastarąjį dešimtmetį bent kiek pasi-

LYDERIS

AUKŠTUMOS

Į didžiausias badmintono aukštumas iš lietuvių buvo pakilęs pirmųjų Europos žaidynių bronzos medalio laimėtojas Kęstutis Navickas. 2008 m. Pekino žaidynėse jis užėmė 9 vietą, o pasauliniame reitinge tada buvo 38 vietoje.

K.Navickas

keitė? Ir LBF prezidentas V.Liorančas, ir treneris J.Špelveris pirmiausia pamini populiarėjantį mėgėjų badmintoną. O štai profesionalūs lygmuo kaip tik traukiasi. Sportinę karjerą baigus pirmųjų Europos žaidynių bronzos medalininkui Kęstučiui Navickui, suaugusiųjų amžiaus stiprių, lygiaverčių žaidėjų nėra. Štai J.Špelverio auklėtinis 19-metis Markas Šamesas nuolatinio treniruočių partnerio neturi, nors perspektyvių 12–15 metų vaikų yra.

„Turime augančią bendruomenę, bet sudominti vaiką, nutraukti jį nuo kompiuterio, telefono ir įkalbėti ilgam sudėtingam darbui nėra lengva. Norint pasiekti rezultatų, reikėtų penkių treniruočių per savaitę, savaitgaliais varžybos – vaikui gana sudėtinga rasti motyvacijos. Todėl didelį dėmesį skiriame trenerių kursams, nes juk viskas prasideda nuo trenerio“, – sako LBF vadovas.

V.Liorančo tikinimu, per dešimtmetį Lietuvoje dar pasikeitė sporto finansavimas. Dėl to dabar galima mūsų žaidėjams suteikti tokias sąlygas ir tokią įrangą, kokią turi visas kitas pasaulis. Prieš 10–15 metų mūsų žaidėjai treniruodavosi ne su plunksniniais, o su plastikiniais plunksninukais, todėl nuvykę į tarptautines varžybas ir gavę tuos tikruosius plunksninukus iš pradžių net nemokėdavo žaisti, nes su jais žaidimas iš principo kitoks.

„O dabar visi mūsų čempionatai, varžybos vyksta su tokiais plunksninukais, su kuriais žaidžiama ir olimpinėse žaidynėse. Galime savo žaidėjams suteikti galimybę sportuoti pagal aukščiausius reikalavimus. Atsirado bazių, kurios tinkamos badmintonui žaisti, o anksčiau viskas vykdavo tik

mokyklose ir tokiomis sąlygomis, kokios būdavo mokyklų sporto salėse“, – pokyčius vardija LBF prezidentas.

Iš visų pokyčių J.Špelverį labiausiai džiugina duris atvėrusios dvi tikros badmintono salės, nors abi jos kol kas Vilniuje – SEB arena ir „Delfi“ sporto centras. „Didesnė mėgėjų geografija džiugina, bet yra kita bėda – beveik nėra profesionalių badmintonininkų, vos keli žmonės siekia rimtų sportinių rezultatų“, – atkreipia dėmesį J.Špelveris.

V.Liorančas vardija, ko reikia geram badmintono žaidėjui: startinio greičio, sprogtamosios jėgos, gebėjimo pasiūsti komandas raumenims dirbti. Ir ištvermės, nes anksčiau susitikimas trukdavo pusantros valandos. „Po tiek laiko žaidėją vos ne su neštuvais tekdavo iš aikštės išnešti. Per pusantros valandos badmintonininkas mažesnėje aikštelėje nubėga ilgesnę distanciją negu tenisininkas per šešias valandas. Plius tenisininkas daugiausia laksto palei galinę liniją ristele, o badmintonininkas – maksimaliais krūviais ir greičiais pirmyn, atgal ar įstrižai aikštelės. Svarbu mąstymas aikštelėje, nors pulsas būna aukštas lyg prieš mirtį“, – lygina V.Liorančas.

Tai kas tas badmintonas, jei ne palengva ir ilgai užlaikant ore mėtomas plunksninukas? „Badmintonas – tai nuolatinis technikos šlifavimas esant dideliame krūviui“, – trumpai atsako V.Liorančas.

„Tai šachmatai judesyje“, – taip šį žaidimą apibūdina ilgametis badmintono treneris J.Špelveris, vedantis jaunus žaidėjus į olimpines aukštumas.

VIENA *BURGERIO* VALGYMO ISTORIJA

APIE ŠIĄ GALIMYBĘ SVAJOJAU ILGAI. LAUKIAU PROGOS, KADA GALĖSIU IR VĖL JO PASKANAUTI. NE DĖL TO, KAD LAIKYČIAUSI STEREOTIPINIŲ NUOSTATŲ, TARSİ TAİ BŪTŲ SVEİKATAI PAVOJINGAS PATIEKALAS AR BENT JAU POPULIARIAUSIĄ NESVEIKO MAISTO INDIKACIJA. ANAIPTOL.

DR. DAINIUS GENYS

VDU sociologas

Galbūt išties jaučiamas didelis kultūrinis patiekalo fetišizavimas, bet kad ir kaip žiūrėsi, šiandien jį gaminame namie, kepame gamtoje, užsisakome restoranuose. Kalbu ne apie firminį populiariausio pasaulio restorano patiekalą „Big Mac“, o apie rankų darbo klasikinį jautienos suvožtinį, liaudyje *burgeriu* vadinamą.

Išsirinkti nebuvo lengva – skonių pasiūla tokia didelė, kad mintyse besvarstant gardžiausius receptus gomurys nejučia pritvinko seilių. Nežinau, ar būtent tai mane išdavė aplinkinių akyse. Kita vertus, tai galėjo būti ir susijaudinimo akimirką išsiveržęs virpantis balsas. O galbūt retrospektyviai veikianti paranoja, tarsi visi aplinkiniai išimtinai priklauso sveikai besimaitinančiųjų kasti ir kiekvieną tokį nusidėjėlį palydi neišsakytais žodžiais: „Kaip tu drįsti! Sportuoti reikia – juk pavasaris. Formas reikia dailinti, o ne didinti.“

Bet psichologinė ataka buvo visai ne iš aplinkinių, o iš ten, iš kur visiškai nesitikėjau. Anksčiau apie tokias situacijas sakydavome – iš kito telefono laido galo. Atsitiko taip, kad bededant pirmuosius šio skanėsto kąšnius burnon suskambo telefonas. Vienintelė priežastis atsiliepti buvo tik ta, kad skambinančiojo balso nebuvau girdėjęs gerą pusmetį. Norėjau sužinoti, kaip gyvena senas geras jaunystės laikų bičiulis.

Nesu tikras, ar per visą pokalbį pasakiau tiesą, ar taip ir likau neprisipažinęs, kad valgau *burgerį*. Nežinau, ar turėjau tokią teisę. Ir štai kodėl.

Jau pati pokalbio pradžia buvo tokia pagavi, kad prisiminimai ir per nesimatymo laikotarpį sukauptos mintys it lengvas pavasario vėjas nešė gilyn į neaptartas istorijas. Viena iš bendrų temų, žinoma, buvo sportas. Trumpai pasidaliję esminėmis įvairių sporto šakų aktualijomis perėjome

prie individualių praktikų. Atviresnis ir drąsesnis bičiulis suskubo kloti savų laimėjimų. Įspūdingos saviauklos pastangomis pasiektų rezultatų apyskaitą jis užbaigė tokiu sakiniu: „Nesuprantu, kaip žmonės gali taip nesirūpinti savo kūnu ir misti visokiausiais *burgeriais* ar kebabais?!“

Trumpam sutrikau – galbūt jis stovi prie kavinės lango, mato, ką aš darau, ir stebi mano reakciją? Netrukus supratau, kad klausimas retorinis. Laimė, kiek anksčiau buvau nurijęs paskutinį kąsnį ir jis neužstrigo gerklėje.

Ši ilga preliudija – tai siekis pavaizduoti nevienareikšmiškas kasdienės situacijas, kai neutraliame kontekste susiduria dvi iš pažiūros priešingų kryptių veiklos praktikos. Sakau „iš pažiūros“, nes nežinant papildomų konteksto detalių iš tiesų gali atrodyti, tarsi viena pusė atstovauja itin sveikuoliškam, o kita, švelniai tariant, ne itin sveikam gyvenimo būdui. Minėtas pašnekovas tikrai yra toks kruopštus kaip sakosi, bet apie save galiu pasakyti, kad nesu baisus greitojo maisto restoranų kritikas, manding, kaip jau supratote, nevengiu pasilepinti ne pačiais sveikiausiais patiekalais.

Mintis, kurią vis bandau išsakyti, gana paprasta – ar jums neatrodo, kad kai kada aktyviai sportuojančiųjų žvilgsnis yra pernelyg įpareigojantis? Nieko bloga priminti sveikos gyvensenos pranašumus aplinkiniams ar pasidalyti asmeninio gyvenimo kredo, ypač su seniai matytu draugu. Bet kartais neapleidžia jausmas, kad itin didelį dėmesį skiriantieji kūno formoms dar daugiau energijos išlieja tokio gyvenimo propagavimui. Visiems aiškūs sveiko gyvenimo pranašumai prieš nesveiką. Bet ar verta mušti gulintį?

Galiausiai ką daryti su tokiais tarpiniais variantais, kurie leidžia būti suvedžiojami mažiau sveiko kąsnelio,

bet nuosekliai prisižiūri ir neatsisako aktyvesnio gyvenimo būdo? Gerbiu sveiko gyvenimo apaštalus ir sveikos mitybos kregždes. Jų pasirinkimas tikrai nusipelno žavesio, ypač regint tautiečių nesveikos gyvensenos pasekmių statistiką. Kad ir kaip ten būtų, bet koks teiginys, kalbantis ne apie baudžiamojo kodekso turinį, bet pateikiamas kaip primygtinis ir vienintelis galimas, netrukus gali tapti atgrasus, nepaisant kilnaus turinio. Kiekvieno asmeninis reikalas pasirinkti gyvenimo būdą. Ir nereikėtų manyti, kad individualūs pasirinkimai privalomi ir kitiems.

Dalykimės asmenine patirtimi, raginkime vieni kitus ryžtis naujiems iššūkiams ir nepamirškime – saviaukla, arba disciplina, kvietimas ir atlaidumas kitam, o ne atvirksčiai, – turės didesnę poveikį.

”
**KIEKVIENO
ASMENINIS
REIKALAS
PASIRINKTI
GYVENIMO
BŪDĄ. IR
NEREIKĖTŲ
MANYTI, KAD
INDIVIDUALŪS
PASIRINKIMAI
PRIVALOMI IR
KITIEMS.**

TARP LENGVESNIO IR SAŽININGESNIO

ANTRUS METUS IŠ EILĖS 12–13 METŲ MOKINIUS LTOK RAGINO ĮSITRAUKTI Į KILNAUS SPORTINIO ELGESIO PAIEŠKAS. PRIEŠ PAT PASAULINĘ SPORTO UŽ TAIKĄ IR DARNŲ VYSTYMĄSI DIENĄ Į KĖDAINIŲ ARENĄ SUSIRINKĘ PROJEKTO „FAIR PLAY IŠŠŪKIS“ FINALININKAI SPRENDĖ NEĮPRASTAS UŽDUOTIS – EITI LENGVESNIU TAKU AR RINKTIS SUNKESNĮ, BET SAŽININGESNĮ KELIĄ.

INGA JARMALAITĖ

Elvo Žaldano nuotr.

Projekto „Fair Play iššūkis“ finalas Kėdainiuose

Tai ne tokios varžybos, į kurias susirinkę moksleiviai išsiaiškina, kas nubėgo greičiau ar įmetė daugiau. Varžymosi buvo, bet jis buvo pozityvus, o finalininkams nereikėjo nugalėti bet kokia kaina. „Šįkart kaip, koku būdu gali laimėti buvo daug svarbiau, nei tiesiog pasiekti pergalę“, – vienu sakiniu „Fair Play iššūkio“ projekto esmę nusako viena jo sumanytojų ir įgyvendintojų LTOK olimpinio švietimo direktorė Vita Balsytė.

Buvo svarbus ir dar vienas aspektas – pastebėti gero elgesio apraiškas, kitiems jas parodyti ir pasakyti, kad tu išties gerai elgeisi, štai tau paskatinimas. Juk dažniau gyvenime nutinka taip: jei blogai padarome – būtinai aplinkiniai tą pasako ir parodo, o į gerus poelgius retai atkreipiamas dėmesys.

„Tai nebuvo fizinių galimybių rodymas, tai buvo fizinių galimybių išbandymas plius mąstymas, plius sporto vertybių logika. Mums tai buvo net svarbiau už fiziškai gerai atliktas užduotis“, – paaiškina V. Balsytė.

Kodėl pasirinkote tokią mokinių amžiaus grupę – 12–13 metų? Ar manote, kad tokio amžiaus vaikams trūksta supratimo apie kilnaus sportinio elgesio vertybes?

Tokio amžiaus mokiniai jau suvokia, kas yra vertybės, sugeba atskirti gerą dalyką nuo nelabai gero. O to reikia tiek sporte, tiek gyvenime. Nėra taip lengva suprasti, kas tas kilnus elgesys. Dažnai žmonės kilnų elgesį maišo su pagarbiu ar tiesiog gražiu bendražmogišku elgesiu, kuris turėtų būti visų mūsų bendra norma ir įprotis – lyg pasisveikinti pamačius pažįstamą žmogų. O kilnus elgesys yra šiek tiek daugiau. Tai vienas žingsnis į priekį, ne tik garbingas, bet ir sąžiningas elgesys, užtikrinantis visų žmonių, visų dalyvių lygiateisiškumą. Jaunuoliams tą paaiškinti ir apie tai kalbėti nėra paprasta. Bet suvokti, koks tai elgesys, padeda praktika ir asmeninė patirtis. Sportas – unikali priemonė, padedanti suprasti ir pamatyti daugybę dalykų.

Olimpinės vertybės yra bendražmo-

giškos, apie jas kalbėti, su jomis susipažinti niekada ne per anksti. Bet aiškinti, kas yra kilnaus sportinio elgesio vertybės, galima nuo tokio amžiaus, kai mokiniai pajėgūs apie vertybes kalbėti, geba analizuoti situacijas ir priimti sprendimus.

Kodėl projektą pavadinate „Fair Play iššūkis“ ir kas tų iššūkių ieškojo?

Šiomet į projektą, pavadintą „Fair Play iššūkis“, užsiregistravo 50 mokyklų iš visos Lietuvos. Vasario ir kovo mėnesiais moksleiviai savo mokyklose atliko įvairias mūsų pateiktas fizinio aktyvumo užduotis ir bandė suvokti, kas tas kilnus elgesys, kaip jaučiasi žmonės, kurie patiria atskirtį. Jie kartu atliko įvairias veiklas, diskutavo grupėse apie tai, kas svarbu jiems, kas svarbu jų tėvams, kas visai visuomenei, ir tada kaip diskusijų rezultatai sukūrė savo mokyklos „Fair Play“ kodeksą. Tos mokyklos, kurios su kodeksu susitvarkė geriausiai, komisijos buvo atrinktos į finalinį renginį. Finalas balandžio 5 d. vyko Kėdainių arenoje. Dalyvavo vienuolikos mokyklų komandos – iš viso 110 mokinių. Dar vieną komandą sudarėme iš atvykusių pedagogų.

Kas finalininkų laukė Kėdainiuose?

Į finalą atvykę moksleiviai manė, kad jie į Kėdainius važiuoja varžytis dėl kilniausios komandos titulo. Bet pagrindinė šio projekto idėja – suteikti kitokios patirties, kad moksleiviai susipažintų su bendraamžiais, atrastų, kodėl kilnus elgesys gali būti svarbus kiekvieną dieną.

Nuo pat pradžių laukė netikėtumai. Visi atvykę finalininkai buvo sumaišyti ir suskirstyti į kitokias komandas – su mokiniais, kurių iki tol visiškai nepažinojo. Ir tose atskirose komandose kiekvienas dalyvis visą dieną

„Fair Play iššūkio“ finalininkai

turėjo atlikti tam tikrą funkciją, prisiimti paskirtą vaidmenį: vienas buvo treneris, kitas sportininkas, trečias viešųjų ryšių specialistas, ketvirtas gydytojas ir panašiai.

O atliekant užduotis vienas iš komandos narių gaudavo po iššūkį. Pavyzdžiui, turėjo prisiimti atsakomybę už visą komandą ir nuspręsti – pasirinkti kilnesnį ar ne tokį kilnų kelią. Tarkime, golfo rungtį laimėjusios komandos vienas dalyvis galėjo nuspręsti, ar iš kitos ekipos išbraukti vieną narį. Nusprendus pašalinti vieną pralaimėjusios komandos žaidėją laimėjusiai ekipai būtų lengviau toliau su ja varžytis ir gauti daugiau taškų, bet būtų nelygios galimybės.

Kokių dar užduočių buvo ir kas jas sugalvojo?

Buvo šešios skirtingos užduotys – penkios sportinės ir viena meninė. Atlikdami šias užduotis mokiniai susipažino su penkiomis sporto šakomis – su dziudo, boksų, orientavimosi sportu, fechtavimu, golfu. Užduotis rengėme kartu su tų sporto šakų, kurių buvo įtrauktos į finalinį projekto etapą, atstovais.

Praejusiais metais ne visos veiklos buvo sporto šakomis grįstos, bet pamatėme, kad sporto šakas įvaldyti vaikams įdomu. Juk galimybė išbandyti fechtavimą, pasižiūrėti į špagą, šalmą – nekasdieniškas dalykas. Norėjome šio projekto dalyviams suteikti naujos patirties.

Šiomet buvo dar viena naujovė: viso renginio metu vaikščiojome ir stebėjome, kaip moksleiviai elgiasi. Už pa-

galbą tiek savo, tiek kitai komandai, pavyzdžiui, už patarimą, finalininkai gaudavo papildomų taškų – ženkliukų. Visi žinojo, kad tie, kurie segi ženkliuką, padarė papildomą gerą darbą.

Ar dažnai moksleiviai rinkosi ne tokį sąžiningą, bet lengvesnį kelią? Kaip sekėsi mokytojams?

Sprendimų, susijusių su nelabai kilniu sportiniu elgesiu, buvo nedaug. Viena komanda išbraukė vieną narį iš priešininkų gretų, bet toks sprendimas buvo paaiškinamas, nes jų ekipa buvo mažesnė, todėl pašalindama vieną žaidėją tik sulygino abiejų komandų galimybes.

Mokytojai išlaikė kilnumo egzaminą ir, kaip prisipažino, įgavo naujų patirčių. Matėme pozityvų mokytojų džiaugsmą, kai jie bandė mūsų parinktas sporto šakas. Projekte dalyvavo ne tik kūno kultūros, bet įvairių dalykų pedagogai, kuriems išbandytas orientavimosi sportas ar boksas suteikė smagių emocijų.

Baigiantis finaliniam renginiui visos komandos buvo apdovanotos. Nors taškus skaičiavome, jie nebuvo tokie reikšmingi.

LTOK organizuoja ir įgyvendina daug švietimo projektų. Kuo šis projektas kitoks?

Panašaus projekto idėją sugalvojo Kauno šv. Kazimiero progimnazijos mokytoja, LTOK kilnaus sportinio elgesio komiteto narė Filomena Beleskevičienė. Dirbdami su ja išgryninome idėją, kaip rengti tokį projektą Lietuvos mastu.

Nauja yra būtent 12–13 metų mokinių amžiaus grupė. Manome, kad šiai amžiaus grupei turėtume inicijuoti daugiau veiklų. Nauja ir tai, kad remiamės „Fair Play“ – viena olimpizmo ugdymo tema ir akcentuojame kilnaus elgesio vertybes. Šis projektas nėra ilgalaikis – trunka du tris mėnesius. Kai kurie LTOK projektai skirti mūsų kitų projektų ar programų nariams, o šis visiškai atviras visoms mokykloms.

Visi finalininkai išvyko patenkinti, todėl, manau, užsibrėžtų tikslų pavyko pasiekti.

Ar LTOK projektai tampa paklausėsi, norinčiųjų prie jų prisidėti daugėja?

Sakyčiau, dalyvaujančiųjų mūsų projektuose ratas plečiasi. Manau, tai priklauso nuo kelių dalykų – pirma, kad mūsų projektų daugėja, mes patys darome didesnę sklaidą ir tada daugiau žmonių apie tai sužino, atsiranda didesnis susidomėjimas. Kitas dalykas, kad visos mūsų veiklos nėra standartinės, jos kitokios, pagrįstos dalyvių patirtimi. Mūsų projektai vyksta skirtingais lygmenimis, skirtingoms amžiaus grupėms, mokykloms ir darželiams.

Džiaugiuosi, kad įtraukiame ne tik didelius miestus, bet ir mažus miestelius, kuriuose tokių veiklų trūksta. Manau, svarbu ir tai, kad visos mūsų veiklos nemokamos, todėl prisidėti gali bet kas. Įgyvendinti projektą „Fair Play iššūkis“ mokykloms taip pat nieko nekainavo.

KOMENTARAS

Dziudo imtynininkas, Lietuvos kilnaus sportinio elgesio komiteto prezidentas Marius Paškevičius, „Fair Play iššūkio“ finalinėse varžybose mokiniams pateikęs dziudo užduotį:

„Šiuolaikiniai vaikai iššūkis yra susotai, nusiraminti ir suvaldyti savo mintis bei kūną. Buvo malonu stebėti fenomeną, kaip vaikai susikaupdavo vos užlipę ant tatamio, ir tai mane džiugino. Džiugino ir jų kūrybingumas, pastangos, bendravimas bei gebėjimas džiaugtis. Smagu matyti aktyvius ir sumanius vaikus, turinčius tinkamas vertybes, mokančius bendrauti ir bendradarbiauti. Buvo labai gera paties renginio atmosfera, vyravo pakilių emocijų, plačios šypsenos ir kilnus elgesys. Manau, būtent dėl šypsenų verta imtis tokio projekto.“

VAIKAI RENGĖ ŽAIDYNIŲ ATIDARYMĄ

L TOK OLIMPINIO ŠVIETIMO DIREKCIJOS DIREKTORĖ VITA BALSYTĖ DŽIAUGIASI AKTYVIŲ UTENOS KRAŠUONOS PROGIMNAZIJOS DALYVAVIMU ŠEŠIŲ ŠALIŲ TARPTAUTINIAME PROJEKTE.

MILDA DAINIŪTĖ

L TOK nuotr.

Viešnagė Olimpijame komitete

Šešių Europos miestų mokyklos susibūrė į „Erasmus+“ strateginę partnerystę ir bendradarbiauja sporto bei olimpizmo srityse, įgyvendina bendrojo ugdymo projektą „Ready, steady, go to 2020“ („Pasiruošk, dėmesio, pirmyn į 2020-uosius“). Remiantis gerosios praktikos principais, projekte plėtojamas verslumas ir taip prisidedama prie strategijos „Europa 2020“.

Šio tarptautinio projekto sumanytojas – prancūzas, vienos privačios mokyklos direktorius Patrickas Moralis. Projekte dalyvauja partneriai iš šešių šalių – Graikijos, Prancūzijos, Lenkijos, Ispanijos, Italijos ir Lietuvos. Projekto tikslas – išmokti gyventi kartu, bendradarbiauti, įveikti save, būti aktyvesniems.

Į šį projektą 2018-aisiais įsitraukė ir Utenos Krašunos progimnazija. Jos direktoriaus pavaduotoja ugdymui Laima Telksnienė, sukaupusi 24 metų darbo stažą ir anksčiau dirbusi pradinių klasių kūno kultūros mokytoja, ypač džiaugiasi šiuo projektu.

Pagrindiniai šio projekto dalyviai – pradinių klasių mokiniai. Jie dalijasi savo gerąja patirtimi, įgyja naujų įgūdžių, yra motyvuojami sportuoti. Kiekviena šalis pristato po sporto šaką. Kadangi Paryžius buvo vienas kandidatų rengti 2024 m. olimpinės ir paralimpinės žaidynės, prancūzų mokykla įsipareigoja koordinuoti šį projektą.

Pirmasis projekto partnerių vizitas įvyko praėjusių metų lapkričio mėnesį. Tąkart visi suvažiavo į Prancūziją, Rjomo miestą. Ten buvo surengta ceremoni-

ja olimpinių žaidynių atidarymo tema, o kitą dieną mokiniai ir mokytojai važiavo į Strasbūrą ir aplankė Europos Parlamentą.

Antrasis susitikimas surengtas balandžio mėnesį Utenoje. Į Lietuvą atvyko ir šio projekto sumanytojas P.Moralis, kuris likus kelioms dienoms iki vizito susilaužė kojas pirštus, bet tai jo neatbaidė nuo kelionės ir renginiuose jis dalyvavo su ramентаis.

Kiekvienai delegacijai atstovauja po tris pedagogus (prancūzų Utenoje buvo keturi) ir po keturis 10–11 metų mokinius. Kaip teigė šio projekto koordinatore Utenoje, Krašunos progimnazijos anglų kalbos mokytoja Grita Morkienė, šis projektas – tai puiki proga supažindinti jaunuosius europiečius su olimpinių žaidynių istorija.

Svečiai Utenoje apsigyveno šešiolikoje šeimų. Kiekvienos šalies delegacija atsivežė po 10 min. trukmės vaizdo filmukus, kuriuose buvo nufilmuota, ką jie nuveikė paralimpine tema. Krašunos progimnazijos aktų salėje įvyko šių filmukų pristatymas. Vakare Utenos arenoje buvo surengtas improvizuotas paralimpinių žaidynių atidarymas.

Susirinko daugiau nei 1,5 tūkst. žmonių, tarp kurių buvo ir Lietuvos tautinio olimpinio komiteto bei Lietuvos paralimpinio komiteto atstovai, paralimpiečiai, neįgalieji sportininkai, mokiniai, jų tėveliai, miesto savivaldybės atstovai.

„Nors šis tarptautinis projektas skirtas pradinių klasių mokiniams, į jį įsitraukė visa mūsų progimnazija.

ŽVILGSNIS

UNIKALU

L TOK olimpinio švietimo direktorė Vita Balsytė: „Džiaugiamės Utenos Krašunos progimnazijos aktyvumu. Uteniškiai – „Olimpinės kartos“ programos nariai, jie puikiai parodo, kad iniciatyva projektams įgyvendinti gali ateiti ne tik iš L TOK, bet ir iš įstaigų, kurios bendradarbiauja su L TOK. Manau, tai unikalus projektas, kuriame dalyvauja uteniškiai.

Projekto dalyviai išbandė įvairias sporto veiklas, domisi sportininkų gyvenimo istorijomis, susipažįsta su olimpinėmis tradicijomis, būdami dešimties susidraugauja su vaikais iš visos Europos. Būdami L TOK mokiniai atliko įvairias užduotis, kūrė žaidynių talismanus ir logotipus. Turėjome progą padiskutuoti su atvykusiais mokytojais, pristatyti jiems L TOK veiklas, papasakoti, kaip mes dirbame su mokyklomis ir darželiais.

Pati dalyvavau Utenoje vykusiame renginyje, kuriame mokiniai pristatė savo veiklas, susijusias su paralimpiniu sportu, taip pat progimnazijos surengtoje atidarymo ceremonijoje. Likau maloniai nustebinta ir tikrai pasijutau taip, lyg būčiau olimpinių žaidynių atidaryme. Manau, kad nuoširdžios lietuvių pastangos puikiai pristatė mūsų šalį visiems projekto dalyviams, o mes džiaugiamės, kad galėjome būti šio projekto dalimi. Tai puikus pavyzdys visoms Lietuvos mokykloms.“

Mes patys susiradome partnerius, su kuriais prieš trejus metus įgyvendinome ekologinį projektą. Partnerystė ypač gerai pasisekė, visi partneriai rimti ir nori dirbti, todėl Patrickas Moralis parengė antrą olimpinį projektą. Tęsiame mūsų bendradarbiavimą ir džiaugiamės paralimpine tema, kuri mums teko. Iš pradžių jos šiek tiek bijojome, bet ji, pasirodo, gana dėkinga“, – sakė G.Morkienė.

Projekto partneriai susitiko su Utenos meru Alvydu Katinu, susipažino su miestu. Lankėsi ir Vilniuje, buvo Lietuvos tautiniame olimpiniam komitete, nes projektas susijęs su olimpinėmis ir Europos Sąjungos vertybėmis. LTOK olimpinio švietimo direktorė Vita Balsytė pedagogus supažindino su olimpinio švietimu Lietuvoje.

Mokiniai irgi nenuobodžiavo: jiems buvo surengta mankšta, vyko golbolo rungtynės, visi kūrė olimpinį ir paralimpinių žaidynių logotipus ir ženklus. Niekur su fotoaparatu nesiskyrė penktokė Viltė Fiodorovaitė, kuri įamžino pačius įdomiausius momentus. Viltė – progimnazijos laikraščio ir tinklalapio fotografė, svajojanti tapti žurnaliste.

Jaunoji uteniškė vaikšto į šaudymo iš lanko pratybas, ją treniruoja Marius Grigaravičius. Viltė – Lietuvos jaunučių šaudymo iš lanko čempionė, turinti ir kitų spalvų medalių. Kaip pasakojo Krašūonos progimnazijos direktoriaus pavaduotoja L.Telksnienė, šaudymas iš lanko į jų progimnaziją atėjo šiek tiek netikėtai: prieš ketverius metus viena klasė per kūno kultūros pamokas, kurioms be jokio atlygio vadovavo tos klasės mokinio tėtis M.Grigaravičius, mokėsi šio sporto subtilybių. V.Fiodorovaitė atėjo treniruotis jau po šio eksperimento.

„Projektas labai patinka, važiuojame į kitas šalis, susipažįstame su savo bendraamžiais, gyvename šeimoje, tobuliname anglų kalbą. Dabar, kai tiek visko išgirdau apie olimpinės vertybes, ir aš pradėjau svajoti apie olimpinės žaidynes. Jose sieksiu dalyvauti, apie tai jau kalbėjau su savo treneriu. Treniruojusi dar tik ketvirtus metus, man viskas priešaky“, – įspūdžiais dalijosi V.Fiodorovaitė.

Projekte dalyvavę jos bendraamžiai penktokai Gabija Malinauskaitė, Deimilė Inčerauskaitė, Adrija Janaudytė, Edvinas Vala, Lukas Kardamavičius, Rapolas Gylys ir Simas Pazniokas susirado daug draugų. Pasak L.Telksnienės, nors jie ne visi sportuoja, tačiau olimpinės vertybės nėra vien sportas – tai ir kultūra, ir tolerancija, o vaikams pabūti Lietuvos tautiniame olimpiniam komitete buvo didelė garbė.

Kai kurie projekto dalyviai prieš išvyką namo dar aplankė Kauną, viešėjo Aklųjų muziejuje, plaukimo trenerė olimpietė Birutė Statkevičienė papasakojo, kaip ji treniruoja akluosius vaikus.

Trečiasis susitikimas vyks gegužės mėnesį Sicilijoje. Susitikimo tema – kamuolio sportas. Uteniškiai pasirinko krepšinį. Projekto metu bus sužaistos mokinių ir mokytojų futbolo rungtynės. Kitais mokslo metais lauks kelionės į Graikijos sostinę Atėnus, į Lenkiją, o viso projekto uždarymas bus surengtas Ispanijoje.

„Viskas, ką mes išmokome, išsiugdėme, manau, tęsis toliau. Nors bendradarbiavimas su partneriais, kelionės kitamet baigsis, tačiau užmegzti nauji ryšiai, pažintys liks visam laikui“, – sakė G.Morkienė.

„SVAJONIŲ KOMANDOS“

Teigiama sporto įtaka sveikatai – nenuginčijama ir įrodyta daugeliu mokslinių tyrimų. Tačiau aktyvi fizinė veikla ne tik padeda išlaikyti gerą savijautą, bet ir ugdo lyderio savybes, formuoja drąsias asmenybes. Daugiau nei pusšimtis Klaipėdos mokinių balandžio mėnesį per sportą kalba apie socialinius iššūkius.

Britų taryba Lietuvoje ir Lietuvos tautinis olimpinis komitetas Klaipėdos regione jau antrus metus įgyvendina projektą „Svajonių komandos“ (angl. „Dreams & Teams“). Šis projektas skirtas moksleiviams, kad jie mokytojų lyderio savybių, olimpinio vertybių ir ugdytų XXI amžiuje reikiamas kompetencijas.

Pernai lapkritį startavęs antrasis „Svajonių komandos“ sezonas įpusėjo, o jaunieji lyderiai išmoktas projekto pamokas jau pritaiko praktiškai.

„Projektas suteikia moksleiviams naujų galimybių tapti veikliais piliečiais, savo bendruomenių kūrėjais, ugdyti bendradarbiavimo ir lyderystės įgūdžius. Britų tarybos ir LTOK inicijuotos veiklos taip pat suteikia galimybę mokykloms bendradarbiauti ir veikti drauge ne tik švietimo srityje, bet ir visuomeniniame, kultūriname gyvenime, prisidėti prie pozityviems pokyčiams ir įvairovei atviro Klaipėdos miesto įvaizdžio kūrimo“, – sakė Britų tarybos Lietuvoje direktorius Artūras Vasiliauskas.

Projekte dalyvaujantys moksleiviai iš penkiolikos Klaipėdos regiono mokyklų šiuo metu organizuoja sportinius ir kartu edukacinius užsiėmimus jaunesnių klasių moksleiviams savo

mokyklose. Jų tikslas – sportuojant ir užsiimant aktyvia fizine veikla kalbėti apie aktualias šių dienų temas ir socialinius iššūkius, skleisti žinią apie olimpinės vertybes.

„Džiugu, kad vis daugiau žmonių supranta, jog sportas gali būti ir ugdymo priemonė. Šis projektas tą puikiai iliustruoja. Sportas ir fizinis aktyvumas moksleiviams padeda pažinti save, ugdo vertybes, moko bendradarbiauti, skatina nebijoti imtis iniciatyvos. Sportas ugdo lyderius ne tik aikštėje, bet ir gyvenime“, – pabrėžė LTOK prezidentė Daina Gudzinavičiūtė.

”

PROJEKTAS SUTEIKIA MOKSLEIVIAMS NAUJŲ GALIMYBIŲ TAPTI VEIKLIAIS PILIEČIAIS, SAVO BENDRUOMENIŲ KŪRĖJAIS, UGDYTI BENDRADARBIAVIMO IR LYDERYSTĖS ĮGŪDŽIUS.

ARTŪRAS VASILIAUSKAS

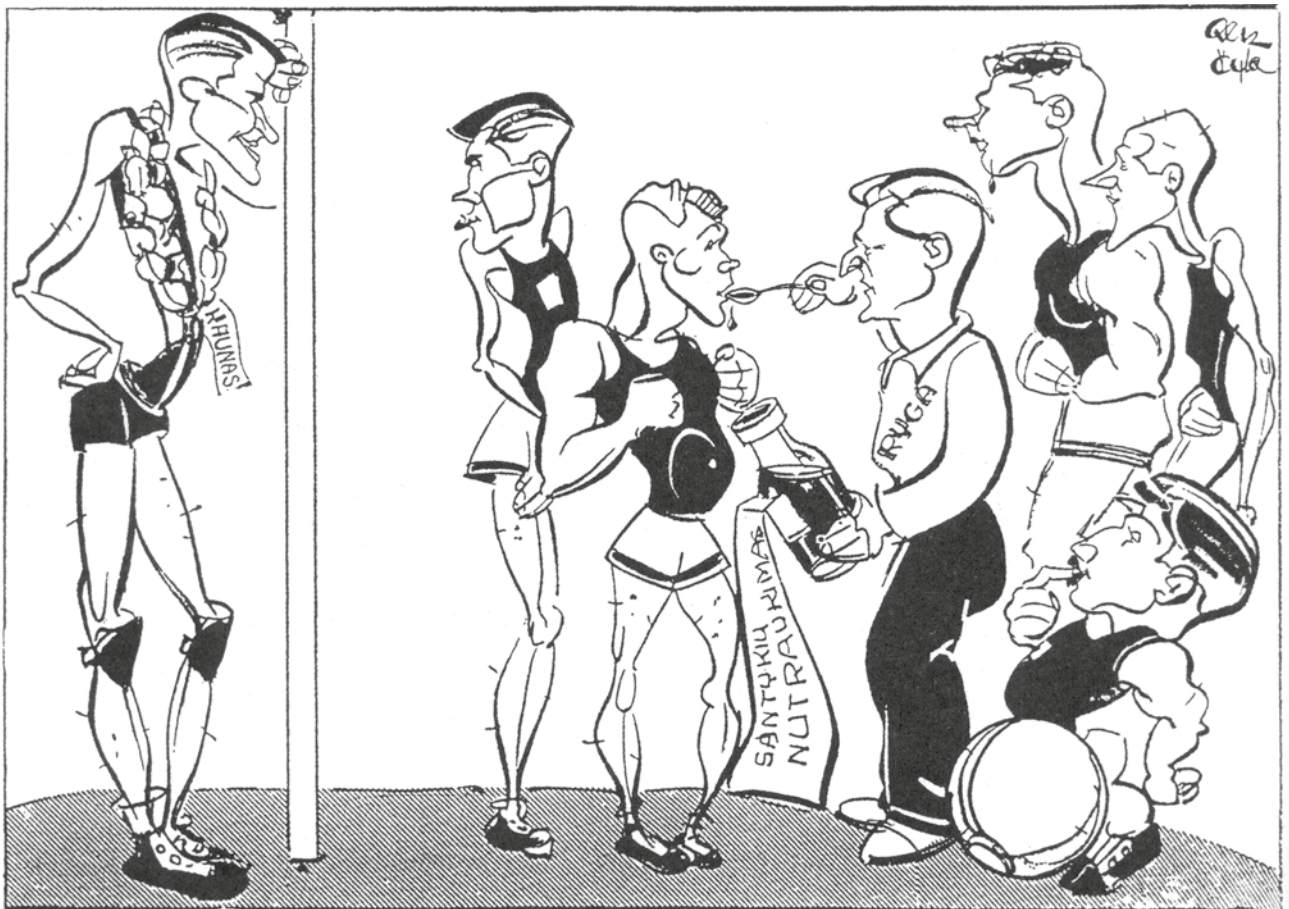
Gegužės 31 d. jaunieji lyderiai į paruoštas ir savo mokyklose išbandytas užsiėmimų sesijas pakvies Lietuvos mokyklų žaidynių finalininkus Klaipėdoje.

Iš viso šiais metais projekte dalyvauja 60 moksleivių. Aktyviai įsitraukė ir 30 pedagogų. Antrasis projekto „Svajonių komandos“ sezonas baigsis birželio viduryje.

DAILININKAS, PIEŠINIAIS POPULIARINĘS SPORTĄ

ŠIEMET SUKANKA 80 METŲ, KAI 1939 M. KAUNE VYKO EUROPOS KREPŠINIO ČEMPIONATAS, KURIAME LIETUVOS VYRŲ RINKTINĖ VĖL APGYNĖ SENOJO ŽEMYNO ČEMPIONŲ TITULĄ. ŠIS LAIMĖJIMAS TAIP STIPRIAI IŠJUDINO LIETUVĄ, TAIP IŠPOPULIARINŲ KREPŠINĮ, KAD ŠI SPORTO ŠAKA, NEPAISANT NET DVIEJŲ OKUPACIJŲ, TAPO LIETUVIAMS KAIP ANTROJI RELIGIJA.

VYTAUTAS ŽEIMANTAS

Šiomet sukanka ir keturiasdešimt metų, kai Kolumbijos sostinėje Bogotoje mirė spaudos dailininkas, karikatūristas ir šaržistas Juozas Penčyla. Atrodytu, kas gali sieti krepšinio čempionatą ir dailininką, bet sąsajų yra.

Kaune vykęs Europos krepšinio čempionatas lietuviams tapo įsimintinas ne tiek dėl to, kad jo organizaciniame garbės komitete buvo pats Respublikos prezidentas Antanas Smetona ar specialiai šiam renginiui buvo pastatyta Kauno sporto halė. Svarbiausia buvo iškovoti Europos čempionų medaliai, mūsų sportininkų ryžto, pasiaukojimo ir meistriskumo rezultatas. Nors tuomet atrodė, kad dėl medalių kovėsi visa Lietuva.

Šį įvaizdį ypač stiprino spauda ir radijas. Čempiona-

tą aprašė net 65 akredituoti žurnalistai, nuotraukas darė 20 fotografų, išsijusę dirbo ir dailininkai. Jų veikla taip pat paliko neišdildomą pėdsaką.

Prisimenu, kaip man, dar vaikui, kaimynas, Kauno baldų fabriko darbininkas, rodė seną „XX amžius“ laikraščio komplektą su reportažais iš Sporto halės ir vis kartojto: „Ot Lubinas davė. Ot žaidė kaip Dievas...“ Man, ištįsusiam paaugliui, jau lankiusiam Kauno „Žalgirio“ sporto mokyklą ir besitreniravusiam pas Algirdą Vilimą, krepšinis labai rūpėjo. Tačiau aš tada dar neįvertinau fakto, kad nuo tų įvykių jau praėjo dvidešimt metų, o kaimynas vis dar susijaudinęs aikščiojo: „Ot Lubinas...“

Taip, tuomet Lietuvos spaudoje ypač išpopuliarėjo dienraščio „XX amžius“ korespondento Broniaus

▲
Latvijos sporto vadovybė po dviejų Latvijos krepšinininkų pralaimėjimų Europos čempionate nutarė nutraukti sporto santykius su Lietuva. Rygos instruktorius auklėtiniams: „Sugalvojau! Nežaisime – nepralaimėsime.“ Jų pokalbio klausosi P.Lubinas

Keturakio reportažai. Išpopuliarėjo taip pat ir J. Penčylos draugiški šaržai bei karikatūros. Jis Sporto halėje dirbo pasiaukojamai ir produktyviai. Sukūrė visų čempionate dalyvavusių aštuonių komandų žaidėjų draugiškus šaržus – net 89 piešinius. Kai kuriuos krepšininkus, ypač 1936 m. Berlyno olimpinį čempioną Praną Lubiną (laimėjusį aukso medalį su JAV rinktine), jis šaržavo po kelis kartus. Išliko ir čempionato organizatorių, teisėjų šaržai, karikatūros čempionato tematika.

J. Penčylos šaržai – tai humoristiniai ar satyriniai portretai, kuriuose ne piktai, o komiškai perteikiama žmogaus išvaizda, meistriškai ir sąmoningai hiperbolizuojami arba transformuojami individualūs veido, būdo ar pareigybės bruožai. Jam sėkmingai talkino ir šalia esantys daiktai, įvairūs sporto įrankiai, įnagai, sportinė atributika. Todėl į juos miela žiūrėti, jie turi išliekamąją vertę.

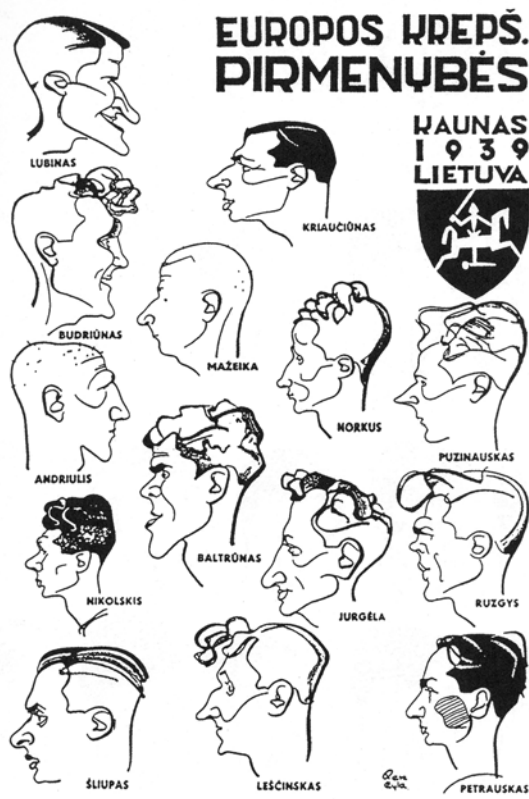
Beje, čempionatas nebuvo vien rožėmis klotas. Šalia sporto rungtynių būta ir problemų, ir užkulisių intrigų. Antai norint susilpninti Lietuvos rinktinę prieš pat čempionatą buvo sukelta diskusija, ar nereiktų riboti dalyvaujančių sportininkų ūgio, nes 1936 m. Berlyno olimpinėse žaidynėse krepšininkai buvo suskirstyti į dvi grupes – iki 190 cm ir aukštesni. Vis dėlto aukštaūgiams lietuviui Pranui Lubinui ir estui Ralfui Viksteniui buvo leista žaisti.

Kilo triukšmas ir po Latvijos komandos pralaimėjimo Lietuvai vieno taško skirtumu 36:37. Latviai taip užpyko, kad net žadėjo nutraukti su Lietuva sportinius santykius. Šios situacijos irgi neliko nepastebėtos J. Penčylos.

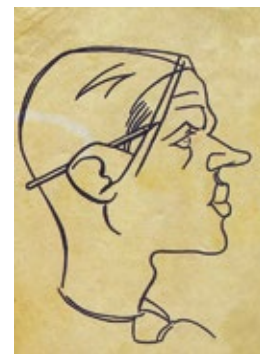
Jis nupiešė visų Lietuvos krepšininkų, 1938 m. tapusių Europos moterų krepšinio vicečempionėmis, šaržus, nupiešė kelias dešimtis sportininkų, dalyvavusių 1938 m. tautinėje olimpiadoje, daug geriausių lengvaatlečių, šaulių, tenisininkų, boksinių, plaukikų, jokių, sklandytojų ir kitų sporto šakų atstovų. Jis paliko ryškų pėdsaką Lietuvos sporto istorijoje.

J. Penčyla gimė 1908 m. gruodžio 29 d. Naumiestyje. 1927 m. baigė Marijampolės Rygiškių Jono gimnaziją, studijavo Lietuvos universitete, Kauno meno mokykloje. 1943 m. baigė tapybos studijas Vilniaus dailės akademijoje. Spaudoje bendradarbiavo nuo 1930 m. Daugiausia darbų paskelbė leidiniuose „Lietuvos žinios“, „Lietuvos aidas“, „Geležinkelininkas“, „Suvalkietis“, „Sekmadienis“, „Kuntaplis“, „Vapsva“, kitur. Būdamas darbštus ir talentingas greitai tapo vienu žymiausių tarpukario Lietuvos šaržistų, karikatūristų. Kaune surengė penkias individualias parodas. Jo šaržai sėkmingai plito ir kaip atvirukai. 1944 m. pasitraukė į Vokietiją. 1948 m. išvyko į Kolumbiją, iki mirties gyveno Bogotoje. Ten dirbo laikraštyje „El Espectador“. Bogotoje ir Medeljine surengė parodų. J. Penčyla kaip sporto entuziastas ir propaguotojas aktyviai reiškėsi ir svetur.

Apžvelgiant J. Penčylos kūrybą kilo dar viena mintis: o kodėl dabar mūsų sporto pasaulis neturi savo Juozo Penčylos? Profesionalūs fotografai, aišku, gerai, bet sportui, manau, reikia ne tik faktinės fikcijos, čia gali tarpti ir humoras, satyra, tiesiog draugiška šypsena.

1939 m. Europos krepšinio čempionato atvirukas. Pranas Lubinas, Feliksas Kriaučiūnas, Vytautas Budriūnas, Pranas Mažeika, Artūras Andriulis, Vytautas Norkus, Zenonas Puzinauskas, Eugenijus Nikolskis, Leonas Baltrūnas, Juozas Jurgėla, Mykolas Ruzgys, Mindaugas Šliupas, Vytautas Leščinskas, Leonas Petrauskas

J. Penčyla. Autošaržas

1939 m. Europos krepšinio čempionato organizacinio komiteto pirmininko Jono Navako draugiškas šaržas

1939 m. Kauno moterų krepšinio rinktinė: Juzė Jazbutienė, Aldona Vailokaitytė, Genovaitė Miuleraitė, Florencija Bložytė, Stefanija Astrauskaitė, R. Motiejūnaitė, G. Čipaitė, Juzė Makūnaitė, Elena Karnilavičiūtė, Stasė Markevičienė. Priminsime, kad J. Jazbutienė, A. Vailokaitytė, G. Miuleraitė, S. Astrauskaitė, J. Makūnaitė, S. Markevičienė – 1938 m. Europos vicečempionės. Sidabro medalius taip pat laimėjo Bronė Didžiulytė, Paulina Kalvaitienė, Tatjana Karumnaitė, Eleonora Vaškelytė

Pirmosios lietuvių tautinės olimpiados čempionė lengvaatletė Florencija Bložytė

Šaulė Ona Balčiuvienė

Sauliaus Čirbos nuotr.

Pjongčango olimpiečiai ir Sarajevo olimpinio festivalio dalyviai prie LTOK būstinės įsiamžino su Olimpino komiteto prezidente D. Gudžinevičiūte

PAGERBTUVĖS

ŽENKLIUKAI, PADĖKOS, PRIZAI

Balandžio 18 d. į LTOK būstinę susirinko 2018 m. Pjongčango žiemos olimpiinių žaidynių dalyviai bei artimiausia jų pamaina – Sarajevo žiemos olimpiadių festivalyje rungtyniaujančieji jaunieji sportininkai, treneriai, federacijų ir juos išugdžiusių sporto centrų vadovai.

Pjongčango olimpiečiams Tomui Kaukėnui, Dianai Rasimovičiūtei, Ievai Januškevičiūtei, Mantui Stroliai LTOK

prezidentė Daina Gudžinevičiūtė įteikė Pjongčango žiemos olimpiinių žaidynių dalyvio ženkliukus bei LTOK suvenyrus.

Sarajeve rungtyniaavusiems sportininkams, jų treneriams, gydytojai Dianai Baubinienei įteikti diplomai, o sidabro medalį iškovojusiam snieglenktininkui Motiejui Morauskui ir jo tėvui bei treneriui Artūriui Morauskui – dar ir piniginiai prizai.

LTOK padėkos už sėkmingą bendradarbiavimą rengiant sportininkus Europos jaunimo žiemos olimpiadių festivaliui Sarajeve įteiktos Lietuvos nacionalinei slidinėjimo asociacijai, Lietuvos biatlono federacijai, Anykščių kūno kultūros ir sporto centrui, Ignalinos kultūros ir sporto centrui bei Vilniaus rajono sporto mokyklai.

SUSIRINKIMAS

RENGINYS KEITĖ RENGINĮ

Kovo 18 d. Lietuvos sporto muziejaus patalpose vyko LTOK Kauno apskrities tarybos 2018 m. ataskaitinis susirinkimas. Jis buvo neeilinis, nes prieš tris dešimtmečius, 1989 m. vasario 9 d., tuometiniame Lietuvos kūno kultūros institute įsikūrė Lietuvos tautinio olimpinio komiteto rėmimo grupė, peraugusi į LTOK Kauno miesto tarybą, o 1998 m. – į LTOK Kauno apskrities tarybą. Tad visų pirma buvo prisiminti istoriniai įvykiai.

Na, o 2018-aisiais buvo daug įvairių renginių: vyko tradicinis sporto ir olimpinio judėjimo veteranų pagerbimo vakaras, buvo organizuota Kauno apskrities olimpiečių kelionė į Vilnių, į LTOK, surengtas Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmečio minėjimas, vyko tradicinis Lietuvos moksleivių rašinių konkursas, teorinė praktinė konferencija „Puoselėti planai ir viltys atgavus nepriklausomybę“, kartu su sporto veteranų klubu „Ąžuolynas“, Lietuvos sporto muziejumi, Vilniaus, Alytaus, Panevėžio olimpiečiais

LTOK archyvo nuotr.

LTOK Kauno apskrities tarybos generalinis sekretorius P. Majauskas ir LTOK patarėjas A. Gudiškis įteikė apdovanojimus

surengta tradicinė Atvelykio dainos sporto šventė, LTOK Kauno apskrities tarybos narių susitikimas su Alytaus krašto sporto bendruomene, surengta tradicinė pavasario sporto šventė, skirta trimis dienoms paminėti – Olimpinei, Tarptautinei vaikų gynimo ir Tarptautinei gamtos apsaugos. Kartu su LTOK, KKSD bei Kauno miesto savivaldybe paminėtas pirmosios Tautinės olimpiados 80-metis, tarybos nariai daug prisidėjo Panemunėlyje atidengiant

Lietuvos sporto lygos vadovo Antano Jurgelionio memorialinę lentą, Lietuvos sporto muziejuje surengta LTOK atkūrimo 30-mečiui skirta paroda ir t.t. Jokių rimtų kritinių pastabų LTOK Kauno apskrities tarybai nebuvo. Tarybos nariai Jurgis Vilemas, Laimis Majauskas, Rimantas Plungė, Alfredas Černiauskas, Romualdas Kubiakas, Algimantas Gudiškis už ilgą ir trūšią padėkojo ne tik LTOK Kauno apskrities tarybai, bet ir visai Kauno apskrities olimpinei bendruomenei.

POSĖDIS

BIUDŽETAS, KELIONĖS, NARYSTĖ

Balandžio 18 d. vyko LTOK vykdomojo komiteto posėdis, kuriam pirmininkavo LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė. Buvo patvirtintos LTOK ir Lietuvos olimpinio fondo (LOF) pirmojo ketvirčio biudžeto apyskaitos. LTOK biudžeto apyskaitą pristatė LTOK išdininkas Rimgaudas Balaiša. Pasak jo, per pirmąjį šių metų ketvirtį į LTOK biudžetą įplaukė 32 proc. 2019-aisiais suplanuotų pajamų. Didžioji dalis iš UAB „Olifėjos“, kitos – TOK ir EOK subsidijos. LTOK išlaidos pirmąjį ketvirtį įplaukų neviršijo. LOF pirmojo ketvirčio apyskaitą pristatė LOF direktorius Mantas Marcinkevičius. Jo teigimu, pirmąjį šių metų ketvirtį fondo pajamos viršytos 2 proc., išlaidos 1 proc. mažesnės, nei buvo planuota.

Apie LTOK atstovų komandiruotę į Didžiąją Britaniją informavo LTOK projektų vadovė Agnė Vanagienė. Kovo 18–19 d. ji drauge su LTOK užsienio ryšių skyriaus vadove Vaida Masalskyte ir olimpinio sporto direktoriumi Einiumi Petkumi viešėjo Londone. Didžiosios Britanijos olimpinėje asociacijoje vyko susitikimas su Marku Englandu, Jungtinės Karalystės misijos vadovu 2020 m. Tokijo žaidynėse, taip pat su Caitlin McClatchey, trejų olimpių žaidynių dalyve, sportininkų programų skyriaus vadybininke. Susitikimuose buvo pristatytas ir aptartas Jungtinės Karalystės sporto finansavimo modelis, sportininkų rengimo ir finansavimo

sistema, pasirengimo Tokijo žaidynėms aspektai. LTOK atstovai lankėsi didžiausiame nacionaliniame sporto centre.

Kovo 21 d. Kaune vykusį Olimpino švietimo forumą pristačiusi LTOK olimpino švietimo direktorė Vita Balsytė pabrėžė, kad kokybiškų lektorių pranešimų atėjo pasiklausyti sausakimša auditorija. Renginyje dalyvavo 450 šalies pedagogų, forumą atidarė naujasis švietimo, mokslo ir sporto ministras Algirdas Monkevičius.

Balandžio 12–15 d. Lozanoje vyko tarptautinis sportininkų forumas. Lietuvai jame atstovavusi LTOK VK narė, dviejų olimpių medalių savininkė Austra Skujytė pasakojo, kad forume dalyvavo visų 206 nacionalinių olimpių komitetų atstovai, aktyvūs ar neseniai karjeras baigę atletai. Bendraudami su TOK prezidentu Thomu Bachu ir savo sričių profesionalais sportininkai aptarė aktualiausias kovos su dopingu, Sportininkų teisių ir pareigų deklaracijos klausimus, susipažino su TOK veikla, finansiniu modeliu ir parama atletams, įvairiomis TOK komisijomis.

Vykdomojo komiteto posėdyje nuspręsta grąžinti narystę LTOK Lietuvos laipiojimo sporto asociacijai (LLSA). LLSA praėjusių metų liepą buvo suspenduota dėl netikslių duomenų apie narystę Tarptautinėje laipiojimo

A. Skujytė sportininkų forume

sporto federacijoje. Šių metų kovo mėnesį gavus patvirtinimą apie visateisę LLSA narystę tarptautinėje šios sporto šakos federacijoje neliko pagrindo tęsti suspendavimo. LLSA grąžinimui į LTOK pritarė visi Vykdomojo komiteto nariai.

Vykdomasis komitetas patvirtino akreditacijas Lietuvos žiniasklaidai į Tokijo olimpines žaidynes.

Atsižvelgus į Lietuvos sportininkų rengimo ir dalyvavimo „Tokijo 2020“ programos ekspertų komisijos siūlymą, nutarta olimpinėms žaidynėms rengiamą Lietuvos olimpinės pamainos sportininkų 2018–2019 m. sezono sąrašą papildyti fechtuotojais Vikte Ažukaite ir Leonardu Kalininu.

APDOVANOJIMAI

PAGERBTI
SUKAKTUVININKAI

Balandžio 18 d. LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė apdovanojo jubiliejines sukaktis mininčius sportui ir olimpizmui nusipelnčius žmones. 75 metų proga LTOK antrojo laipsnio ženklas „Už nuopelnus“ įteiktas Vytautui Zuberniui – LTOK garbės generaliniam sekretoriui, trečiosios kadencijos Vykdomojo komiteto nariui, tris kadencijas ėjusiai LTOK generalinio sekretoriaus pareigas, už atliktą didelį organizacinį ir praktinį darbą, rengiantis ir dalyvaujant Sidnėjaus, Atėnų, Pekino ir Londono olimpinėms žaidynėms.

60-mečio proga LTOK prizų „Citius. Altius. Fortius“ apdovanotas Alytaus sporto ir rekreacijos centro lengvosios atletikos treneris ir Alytaus Adolfo Ramanausko-Vanago gimnazijos kūno kultūros

Iš kairės: M. Gatelis, V. Zubernis, D. Gudžinevičiūtė, J. Baltrušaitis, D. Kozlovas

mokytojas ekspertas Jonas Baltrušaitis, parengęs visą būrį žinomų Lietuvos sportininkų.

40-mečio proga LTOK medaliais „Už nuopelnus olimpizmui“ apdovanoti Lietuvos dailiojo čiuožimo treneris Dmitrijus Kozlovas, rengiantis šalies čiuožėjus pasaulio ir Europos

čempionatams, ieškantis ir atrandantis jaunųjų talentų, bei tarptautinės kategorijos rankinio teisėjas, Lietuvos rankinio teisėjų asociacijos revizorius Mindaugas Gatelis, teisėjavęs pasaulio moterų rankinio čempionatuose, kvalifikaciniuose atrankos turnyruose į olimpines žaidynes.

Sauliaus Čirbos nuotr.

FINALAI

MAŽŪJŲ ŽAIDYNĖS

„Ikimokyklinio amžiaus vaikams svarbu išbandyti kuo daugiau sportinių veiklų“, – sakė paplūdimio tinklininkė Vytenė Vitkauskaitė. Viena geriausių Lietuvos paplūdimio tinklininkių dalyvavo pirmajame šį sezoną Lietuvos mažųjų žaidynių (LMŽ) finaliniame festivalyje.

Į Alytuje balandžio 5 d. vykusį renginį susirinko 26-ies ikimokyklinio amžiaus vaikų ugdymo įstaigos iš dvylikos miestų. 156 penkiamečiai dalyvavo specialiose draugyste ir kilniu elgesiu paremtose sportinėse estafetėse. LMŽ – didžiausias šalyje ikimokyklinio amžiaus vaikams skirtas sporto ir fizinio aktyvumo projektas, kuriame šiemet iš viso dalyvauja 270 darželių. Vaikai susipažįsta su sportine veikla ir olimpinėmis vertybėmis, mokosi bendradarbiauti, ugdo pozityvų požiūrį į sveiką gyvenimą ir įprotį sportuoti.

„Pirmą kartą iš arti mačiau mažųjų žaidynes ir išsivežiau geriausių įspūdžius. Vaikai tokie energingi, aktyvūs, o šypsena tokios plačios. Labai svarbu vaikus jau darželyje supažindinti su fizine veikla ir taisyklingais, nežalojančiais judesiais. Manau, tai kelias į sveikesnę ir sportiškesnę visuomenę“, – sakė tinklininkė.

Į šį projektą įsitraukę vaikai dalyvauja Respublikinės ikimokyklinio ugdymo kūno kultūros pedagogų asociacijos specialistų parengtose estafetėse.

Valdo Knyzello nuotr.

Užduotys skirtos visapusiškam vaikų fizinio savybių lavinimui. Žaidynių dalyviai bėgioja, šuoliuoja, laipioja, mēto ir žaidžia žaidimus.

LMŽ įtraukia visą bendruomenę. Į finalinius festivalius palaikyti jaunųjų sportininkų suvažiuoja ir darželių pedagogai, ir palaikymo plakatus bei skandutes paruošę artimieji.

Antrasis finalinis festivalis balandžio 13 d. vyko Panevėžyje. 156 penkiamečiai iš 26 darželių išbandė septynias sporto šakas ir fizinio užsiėmimus.

Treniravimo sistemas studijuojantis šuolininkas į aukštį Adrijus Glebauskas, dalyvavęs šiame renginyje, sakė, kad tokio amžiaus vaikams nerekomenduojama specializuotis vienoje sporto šakoje. Iki 10–12 metų vaikai jų turi išbandyti kuo daugiau, o fizinio aktyvumo pagrindas turėtų būti žaidimai, suteikiantys džiaugsmo

sportuojant.

„LMŽ estafetėse vaikai patyrė daug gerų emocijų. Taip formuojamas įprotis sportuoti. Vaikai per žaidimus lavina skirtingus fizinius judesius, išmoksta bendrauti, susiranda draugų“, – pasakojo su mažaisiais bendravęs olimpinės rinktinės kandidatas A. Glebauskas.

Kartu su vaikais renginyje dalyvavo ir 52 ikimokyklinio ugdymo fizinio lavinimo specialistai bei darželių bendruomenės – pedagogai, vadovai ir vaikų šeimos nariai.

„Tokie projektai suvienija bendruomenę, aktyviai įsitraukėme ir mes – pedagogai, tėveliai, o vaikams čia didžiausia šventė. Tokios estafetės svarbios šiuo gyvenimo laikotarpiu, užduočių įvairovė ir skirtingi lavinami judesiai padeda pasiruošti gyvenimui“, – sakė Vilniaus Santariškių lopšelio-darželio pedagogas Tomas.

Dar du finaliniai festivaliai vyks gegužės 4 d. Jonavoje bei gegužės 11 d. Palangoje.

TOKIJAS 2020

PASKELBĖ TVARKARAŠTĮ

Tokijo olimpinė žaidynių organizacinis komitetas paskelbė preliminarų žiūrimiausio pasaulio sporto renginio tvarkaraštį. 2020 m. liepos 24 – rugpjūčio 9 d. Japonijos sostinėje vyksiančiose olimpinėse žaidynėse rungtyniaus 33 sporto šakų atstovai, jie išsidalys 339 medalių kompleksus.

Tokijo olimpinės žaidynės prasidės softbolo ir moterų futbolo varžybomis liepos 22-ąją – dviem dienomis anksčiau, nei bus įžiebta olimpinė ugnis. Irklavimas ir šaudymo iš lanko varžybos prasidės atidarymo ceremonijos dieną. Liepos 25-ąją pirmosios Tokijo žaidynių medalius išsidalys moterų šaudymo iš 10 m atstumo pneumatiniu pistoletu atstovės. Tą pačią dieną dėl medalių kovos šaudymo iš lanko, plento

dviračių, fechtavimo, dziudo, tekvondo, sunkiosios atletikos atstovai.

Pirmąją žaidynių dieną prasidės vyrų ir moterų 3x3 krepšinio, bokso, sunkiosios atletikos ir plaukimo varžybos. Liepos 26 d. kovas pradės krepšinio 5x5 rinktinės ir buriuotojai. Lengvaatlečiai startuos liepos 31 d., imtynininkai

rugpjūčio 2 d., kanojų ir baidarių irklautojai – rugpjūčio 3 d. Vėliausiai varžybas dėl olimpinė medalių pradės penkiakovininkai – rugpjūčio 6 d.

Tokijo olimpinės žaidynės rugpjūčio 9 d. uždarys vyrų maratono, dviračių sporto ir gimnastikos varžybos, bokso, rankinio, tinklinio ir vandensvydžio finalai.

DECATHLON

SPORTAS VISIEMS | VISKAS SPORTUI

VIKINGŲ G. 5, VILNIUS | WWW.DECATHLON.LT

OLIMPINĖ DIENA

KLAIPĖDA
2019 06 01

